75STE JAARGANG No. 9809 MAANDAG 5 MEI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoons: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.Y. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Lleras Camargo president van COLOMBIA

Rovers doodden 25 boeren die naar stembureau gingen

Bogotá — Alberto Lleras-Camargo, kandidaat van het Nationale Front, is gisteren met grote meerderheid voor vijf jaar tot president van Colombia gekozen. Volgens officieuze eijfers kreeg hij 85 procent der stemmen. Twaalf procent ging naar Jorge Leyva, kandidaat der Onafhankelijke Conservatieve Partij. Voor het overige werd blanco gestemd of waren de stembiljetten ongeldig.

Colombia werd sedert de verdrijving van de militaire diktator luitenant-generaal Rojas Pinilla in mei van het vorig jaar door een militaire junta geregeerd.

De 51-jarige Alberto Lleras-Camargo is thans voor de tweede maal president. Hij werd voor de eerste maal in 1945 in deze functie gekozen. Tot dat jaar stond hij voornamelijk bekend als journalist. Hij is ook secretaris-generaal van de organisatie der Amerikaanse staten geweest.

Met het oog op de slechte toestand in zijn land aarzelde hij als leider der Liberale Parij niet een verzoening aan te gaan met de Conservatieven, vanouds de vijanden van zijn partij. Gedurende vier jaar zal hij hierdoor aan het hoofd staan van een twee-partijen-regiem.

Een gewapende bende heeft in het distrikt Tolima 25 boeren, die in een vrachtauto naar een stembureau onderweg waren, gedood. Voor het overige verliepen de verkiezingen in het algemeen rustig. In enkele distrikten deden zich kleine incidenten voor, waarbij echter geen slachtoffers zijn gevallen.

Haitiaanse oppositieleider LOUIS DEJOIE vogelvrij verklaard

Port-Eau Prince. — Op Haïti is vrijdagavond de staat van beleg afgekondigd, na betogingen, waarbij in een voorstad van Port-Au Prince een zelf vervaardigde bom tot ontploffing was gebracht.

De regering heeft verklaard, dat de oppositieleider Louis Dejoie, voormalig kandidaat voor het presidentschap van Haïti vogelvrij is verklaard. Een beloning van vijfduizend dollar is uitgeloofd voor het verstrekken van inlichtingen, die tot zijn arrestatie leiden.

Er zijn verscheidene arrestaties verricht. Voorts is een uitgaansverbod afgekondigd.

In de regeringsbekendmaking wordt voorts gezegd, dat Dejoie en zijn volgelingen een golf van terroristische aanslagen hebben uitgevoerd op een tijdstip, waarop de regering economische vraagstukken met Amerikaanse autoriteiten bespreekt.

De minister van binnenlandse zaken, Frederic Duvigneaud, heeft op een persconferentie verklaard, dat volgelingen van Dejoie verantwoordelijk zijn voor de recente terroristische aanslagen, die volgens bladen der oppositie waren gepleegd door aanhangers van de regering.

Hij voegde hieraan toe, dat het leger paraat is en dat geschut rondom het presidentiële paleis is opgesteld.

De nieuwe regeringscrisis op Haïti gaat gepaard met een golf van propaganda afkomstig van in het geheim werkende radiostations buiten het eiland, waarin wordt verzekerd, dat de communisten erin geslaagd zijn cellen in de Haïtiaanse regering te vormen.

—.—

Brussel. — Naar schatting in een rapport van het Belgische verbond van de auto- en rijwielindustrie zijn er thans 850.000 auto's in België, dat is bijna een auto per tien inwoners.



Voor een groot aantal aanwezigen, waaronder gedeputeerde Pieters Kwiers, werd zaterdagmiddag de leeuwin Sasha in haar nieuwe kooi door de Lions overgedragen aan het eilandgebied Curaçao. Namens de Lions sprak de heer Dankmeyer (op de foto boven uiterst links), terwijl de heer Pieters Kwiers namens het eiland de Lionisten voor hun gulle gift bedankte. Verder zien we op de foto naast de heer Dankmeyer de heer Pieters Kwiers, en uiterst rechts de heer Ivan Moreno.

Carbonpapier verraadt aanhangers van tegenregering op SUMATRA

Genève. — Uit gesprekken met Indonesische diplomaten, die de regering in Djakarta trouw zijn gebleven, blijkt, dat carbon-papier de aanhangers in Europa van de tegenregering op Sumatra noodlotting is geworden.

In de ambassade van de republiek Indonesië in Rome, reeds verlaten door ambassadeur mr Moh. Rasjid en op last van de secretaris-generaal van het Indonesische ministerie van buitenlandse zaken, Suwito, opengebroken, werden in de avonduren van de 5e april in bureauladen en papiermanden vellen carbon gevonden, waarop afdrukken werden aangetroffen van een groot deel van correspondentie van mr Rasjid.

Deze ontdekking, vier dagen nadat de heer Suwito uit Djakarta in Rome was aangekomen om een onderzoek in te stellen naar de loyaliteit van de Indonesische diplomatieke vertegenwoordigers, heeft de plannen van de vertegenwoordigers der tegenregering voor een groot deel doorkruist en de taak van de heer Suwito — de „zuivering" van de Indonesische vertegenwoordigingen in Europa — aanzienlijk vereenvoudigd.

Een van de belangrijkste vondsten was wel een lijst van namen van stafleden der verschillende vertegenwoordigingen, die zich achter de tegenregering hadden geschaard. Deze lijst bevatte de volgende namen:

Mr Moh. Rasjid, ambassadeur van de Republiek Indonesië in Rome; mr Achmad, ambassaderaad in Rome; Bachtiar Effendi, persattaché in Rome; Tjoa Hok Swie, raad voor economische zaken in Rome; Harun Nasution, eerste secretaris in Brussel; Anwar Mecin, persattaché in Brussel; Abdul Hakim Lubis, ambassaderaad in Den Haag; Zahar, raad voor economische zaken in Den Haag; kapitein Marach Junus Boy, assistent-militair attaché in Den Haag; Abubakar Lubis, eerste secretaris in Bonn; Chabarsjah Latif, tweede secretaris in Bonn; Makatita, raad voor economische zaken in Londen; Iljas Hamzah, ambassaderaad in Parijs; Agus Ramadan, eerste secretaris in Parijs.

NEDERLAND herdacht de gevallenen

Den Haag. — Op tal van plaatsen in Nederland zijn zaterdag de gevallenen uit de oorlog op plechtige wijze herdacht. De Koningin legde een grote krans van witte tulpen aan de voet van het Nationaal Monument op de Dam. Namens de ministerraad legden dr Drees en ir Staf een krans.

Lions Conventie van distrikt E ten einde

De heer Locher Blanco als lid van de Curacaose Lions Club geinstalleerd

Willemstad. — Gisteravond is met een ontvangst ten huize van de voorzitter van de Curaçaose Lions Club, Ivan Moreno, een einde gekomen aan de conventie van de Lions Clubs in district E, die dit jaar voor de tweede keer op Curaçao werd gehouden. Niet alleen was deze conventie de vijftiende van het district E en als zodanig dus een jubileum conventie, maar zij was ook de grootste die in deze vijftien jaren is gehouden.

Er is door de 459 gasten uit Venezuela, Aruba en Suriname naar schatting een bedrag tussen de anderhalf en twee miljoen Bolivars op Curacao uitgegeven, dat is dus rond een miljoen Antilliaanse guldens. Alleen al daarom is deze conventie voor Curacao van zeer grote betekenis gebleken. Maar daarnaast is Curacao als touristenoord ontdekt door een vierhonderdtal Venezolanen, waarvan het overgrote merendeel niet wist dat zo dicht bij huis er een zo prettig oord was om een vacantie door te brengen.

Het programma van de conventie bood de gasten namelijk de mogelijkheid om inderdaad iets van het eiland te zien en voral de picknick aan het Spaanse water zondagmiddag heeft velen van hen duidelijk gemaakt dat Curacao naast tal van goede zaken waar men — volgens Venezolaanse begrippen — goedkoop kan winkelen, ook ruime recreatiemogelijkheden biedt.

Het derde punt van belang is dat de gasten uit allerlei delen van Venezuela — de Venezolaanse clubs zijn over het gehele land verspreid — kennis hebben gemaakt met Curacao en er enthousiast over zijn geworden. Daarmede zijn de betrekkingen tussen Curacao en Venezuela, die toch in het bijzonder voor de Ned. Antillen van zo groot belang zijn, op bijzondere wijze gediend.

In dit verband dient vermeld te worden dat de Consul generaal van Venezuela, de heer Locher Blanco, zo onder de indruk was gekomen van het werk van de Lions op Curacao dat toen hem gevraagd werd of hij zelf lid van de club wilde worden hij dit aanbod met groot enthousiasme heeft aanvaard en zaterdagavond tijdens het galabal in de club Curacao door de gouverneur van het district de heer Santos Erminy Arismendi persoonlijk als zodanig is geïnstalleerd. Dat het koninginnetje van Maracaibo, Leyla Hernandez zaterdagavond tot koningin van district werd uitgeroepen zal zeker in alle kranten in Maracaibo met fotos worden vermeld.

Er is evenwel een ding dat door deze conventie is aangetoond en dat tot nadenken stemt. Dat is dat Curacao niet voldoende hotelruimte tebieden heeft voor een op zich betrekkelijk bescheiden conventie. Curacao is zeker een plaats — ook al door den centrale ligging — waar conventies kunnen worden gehouden, maar gebleken is dat zelfs een aantal van vier honderd gasten te veel is voor de beschikbare hotelruimte. Verscheindene conventie-gangers hebben genoegen moeten nemen met een onderkomen dat niet voldoet aan gerechtvaardigde eisen.

Wil Curacao in de toekomst een kans maken als conventieoord naam te verkrijgen, dan zal dit punt met grote aandacht moeten worden bezien en misschien zal het oud Hollandse spreekwoord „De cost gaat voor de baet uit" in dit verband van toepassing zijn.

In ieder geval heeft de nu afgelopen conventie van Lions getoond dat het de moeite waard is over deze problemen nader overleg te plegen. Anderhalf miljoen Bolivar is geen te verwaarlozen bedra!

Trots wandelt Sasha door haar nieuwe kooi, die dank zij het initiatief van de Lionisten op Curaçao, kon worden gebouwd. De kooi staat in de proeftuin te Damacor.

BUKITTINGGI veroverd

Djakarta. — De Indonesische regeringstroepen hebben zondagmorgen Bukittinggi, de hoofdstad der opstandelingen in West-Sumatra, veroverd, aldus heeft Radio-Djakarta maandag gemeld.

De militaire autoriteiten hebben later bekend gemaakt, dat de premier van de tegenregering, Sjafruddin Prawiranegara, voor de bezetting van Bukkittinggi de wijk heeft genomen.

Drs. NEWTON naar Nederland

Willemstad. — Op woensdag 7 mei as. zal de heer drs E. M. M. Newton, wnd direkteur van het departement Sociale en Economische Zaken, zich naar Nederland begeven voor het voeren van besprekingen in verband met de associatie van de Nederlandse Antillen met de Europese economische gemeenschap.

Massale voedselvergiftiging in India

Ernakulam (India). — Een insektendodend middel is oorzaak van de voedselvergiftiging, waardoor in de Indische staat Kerala ongeveer 100 mensen zijn overleden.

De verpakking van het vergif, Folidol-605, was aan boord van een Indisch vrachtschip beschadigd. Hierdoor was de dodelijke vloeistof in voedsel doorgedrongen.

Weer doodstraf op Cyprus

Nicosia. — Gouverneur Sir Hugh Foot van Cyprus heeft besloten tot wederinvoering van de doodstraf voor het dragen van vuurwapens en het gooien met bommen. Hij heeft deze maatregel genomen naar aanleiding van het doodschieten van twee Britse militairen in burger door verzetslieden.

W.-Duitse Amateurelftal tegen Curacao

Dusseldorp. — Het Westduitse amateurelftal, dat op woensdag 7 mei te Gelsenkirchen tegen Curaçao speelt, wordt samengesteld uit de volgende spelers: doel: Basikow (Berlin); achter: Mauritz en Zimmermann (beiden Dusseldorp), Klausner (Karlsruhe); midden: Schroeder (Peine), Schaefer (Siegen), Semmelman (Bayreuth), Micke (Recklinghausen); voor: Wittemaier (Freudenheim), Grosser (Muenchen), Matischak (Bottrop), Kunzmann (Birkenfeld), Kress (Muenchen), Gollnok (Wolenbuettel), Drehman (Duisburg).

Donderdag 22 mei spelen de Curacaoënaars onder de naam „Willemstad" tegen Sportclub Enschede te Enschedé.

Viering 10-jarig bestaan Curacaos Museum

Nagevormde, achttiende eeuwse toegangspoort ingebruik genomen



Tijdens de herdenking van het tienjarig bestaan van het Curaçaos Museum voerde de heer A. A. G. Smeets, voorzitter van de Rotary Club, eveneens het woord. Foto: de heer Smeets tijdens het uitspreken van zijn rede.

PRIJZEN aan winnaars ROTARY tentoonstelling uitgereikt

Willemstad. — In het Curaçaos Museum werd gistermorgen het tweede lustrum van dit museum gevierd met de ingebruikname van een nieuwe toegangspoort, die een reconstructie is van de poort van Fuyck, behorende bij de plantage van dokter W. P. Maal, voorzitter van de Raad van Advies van het Curaçaos Museum. Aan de viering van het tienjarig bestaan van het plaatselijk museum werd tevens de openstelling en prijsuitreiking van de door de Rotary Club gehouden schilderijenwedstrijd gekoppeld.

Aanwezig waren o.m. Z.E. Gouverneur Speckenbrink, pater Micklinghoff, secretaris van Mgr. Holterman en het bestuur van de Rotary Club.

Rien Hasselaar, die speciaal uit Aruba was overgekomen ter bespeling van het klokkenspel van het Curacaose Museum, speelde het Wilhelmus, waarna dr. Ch. Engels zich tot de aanwezigen richtte. In korte trekken gaf spreker een overzicht van de verrichtingen van het museum en de moeilijkheden, waarmee men vooral na het eerste lustrum te kampen had. Ook moet, aldus vervolgde spreker, gewezen worden op het goede hart, dat de Curacaose bevolking het museum toedraagt. Verder werd opgemerkt, dat het museum in de loop van tien jaar een verzameling bergt, die er ongetwijfeld zijn mag.

Dr. Engels, die voorzitter van de Regentenraad van het Curacaos museum is, legde er de nadruk op, dat het heengaan van de aan het museum ontvallen regenten N. van Meeteren en Michiel P.B. Gorsira ten zeerste moet worden betreurd. Spreker bracht dank aan allen, die in de afgelopen tien jaar hun medewerking aan het museum gegeven hebben.

In het bizonder moet in dit verband de naam worden genoemd van de heer Hendrik Hoogvliet, timmerman van het museum, die naar voren geroepen werd en een hartelijke applaus in ontvangst mocht nemen als teken van waardering voor de door hem aan het museum bewezen diensten.



Aan de viering van het tweede lustrum van het Curaçaos Museum was ook de opening van de door de Rotary Club georganiseerde schilderijenwedstrijd verbonden. Foto: door het doorknippen van een lint opende Z.E. de gouverneur de tentoonstelling.

Na de heer Engels voerde de heer Smeets, voorzitter van de Rotary Club, het woord. Hij begon met het bestuur van het Curacaos museum geluk te wensen met de bereikte mijlpaal. Tevens zegde de heer Smeets dank voor het beschikbaar stellen van het museum voor de Rotary- tentoonstelling. Woorden van lof wijdde spreker ook aan de heer Rien Hasselaar, die zich onmiddellijk bereid verklaarde het klokkenspel te komen bespelen.

T.a.v. de tentoonstelling zei de heer Smeets, dat er tachtig schilderijen werden ingestuurd. De jury, die uit leden van de Rotary Club bestond, heeft alle werken beoordeeld en kwam tot de algemene indruk, dat de kwaliteit van de ingestuurde werken zeer uiteenliep en dat het gemiddelde peil niet hoog genoemd kan worden. De jury kende slechts één prijs toe en drie eervolle vermeldingen.

De eerste prijs, die ging naar het schilderij van Ch. Engels, werd door de jury het meest uitzonderlijke op deze expositie genoemd, waarvan het idee bizonder krachtig en treffend uitgebeeld werd.

Eervolle vermeldingen verwierven de heren Bremer, Duval en Jas.

De heer Smeets reikte na bekendmaking van de uitslag door de jury de prijzen uit.

Hierna was het de heer Hans van der Linde, die in zeer treffende trekken de persoonlijke, karakteristieke levenswijze van de heer Engels uitbeeldde en hem vervolgens een librum amicorum aanbood.

Zichtbaar aangedaan bedankte de heer Engels voor deze geste.

De gouverneur sprak ook enkele woorden tot de aanwezigen, waarbij hij de bizondere verdiensten van het echtpaar Engels schetste. Zijne Excellentie wenste het Curacaose Museum nog vele suksesvolle lustra toe.

Na deze rede begaf het gezelschap zich naar buiten, waar gouverneur Speekenbrink met het doorknippen van een lint de nagevormde, achttiende eeuwse toegangspoort, die een reconstructie is van architekt Aelxenko, openstelde. Na deze plechtigheid bestond er gelegenheid om de in het museum tentoongestelde schilderijen te bezichtigen.



Het tweede lustrum van het Curaçaos Museum werd gisteren gevierd met de ingebruikneming van een nieuwe toegangspoort. Nadat het lint door gouverneur Speckenbrink was doorgeknipt, liepen (van links naar rechts op de foto) dokter Maal, diens echtgenote en gouverneur Speekenbrink als eersten door de nagevormde Fuyckpoort.

VOOR DE GEBREKKIGE KINDEREN

Aardige FAIR in het Mgr. VERRIET Instituut

Willemstad. — Gistermiddag werd in het Mgr Verriet Instituut aan de F. D Rooseveltweg een kinderfair gehouden ten bate van de gebrekkige kinderen. Deze fair, waaraan de padvindsters, de Broeders van Dongen en de verpleegsters van het Instituut spontaan hun medewerking hadden verleend, mag zeer zeker als geslaagd worden beschouwd, al is de opbrengst nog maar een druppel op de gloeiende plaat van de grote onkosten, waarmede dit Instituut heeft te kampen,

Dat de fair geslaagd is, wordt wel bewezen door het feit, dat reeds lang voor het aanvangsuur vele kinderen en ouders bij de ingang stonden te wachten. Het was een leuk gezicht om behalve de jongeren ook de ouderen met het schepnet te zien vissen, in de grabbelton te zien grabbelen, al waren ze hierin niet zo bedreven, en met spanning naar de uitslag van het raad van avontuur te zien luisteren.

Doch behalve deze bekende fairspelen waren er nog andere attrakties, zoals de poppenkast en de goochelaar „Cundo el Mago", die zowel oud als jong versteld deed staan van zijn kunsten. En was men dan vermoeid van het spelen, dan kon men zijn dorst lessen bij de bar met een limonade en de honger stillen met wat „calas".

Dacht men, dat men zonder te betalen de fair kon verlaten, dan had men zich lelijk vergist, want men liep tegen een juffrouw aan, die op zulk een vriendelijke wijze een lot, waarvan de trekking later zal plaats vinden, aanbood, dat men wel moest zwichten. Hoe later het werd op deze gezellige fair, hoe drukker, waarmede de Curaçaose bevolking toonde veel voor onze gebrekkinge kinderen over te hebben.

Ouderdag van de H. Familie- en van de St. Jozefkleuterschool

Willemstad. — Gisteren vond onder zeer grote belangstelling de ouderdag plaats van de St. Jozef- en van de H. Familiekleuterschool.

Het openingswoord werd — evenals het slotwoord — door een kleuter uitgesproken.

Verschillende leuke stukjes z.a. gymnastiek, een dansspel en een boerendans werden door de kleintjes van de St. Jozefschool opgevoerd. Het mooiste stuk was evenwel het orkest met dans. Van de door de kleuters van de school van de H. Familie uitgevoerde nummers viel het vlaggespel het meest in de smaak.

Hierna konden de talrijke aanwezigen de werkjes van de kindertjes, die op de banken in de verschillende lokalen waren tentoongesteld, bezichtigen.

Opgave verkeersongevallen CURACAO over APRIL 1958

Willemstad. — Hieronder volgt de opgave van de verkeersongevallen op Curaçao over de maand april 1958.

Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 0 (0), niet dodelijk 28 (27); aantal ongevallen met alleen materiële schade: 174 (190); totaal aantal verkeersongevallen 202 (217).

De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 0 (0); zwaar gewonden 8 (9); licht gewonen 28 (23); totaal bedrag der geschatte **direkte** materiële schade ƒ 64.180.— (ƒ 64.975,—).

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

H. Mis t.g.v. arbeidsdag te SOTO

Soto. — Op donderdag 1 mei l.l. werd om 7 uur 's avonds op aanvraag van de mannelijke parochianen van Soto een H. Mis gecelebreerd in de kerk aldaar. Er waren ruim 200 mannen in de overvolle kerk aanwezig.

Door het koor van Groot Kwartier werd op buitengewoon verdienstelijke gezongen, terwijl de boeiende predikatie van pastoor Schipper met bizondere aandacht gevolgd werd. De pastoor hield de arbeiders het voorbeeld van Sint Jozef voor als de ideale werkman.

Aanrijdingen

Willemstad. — De verkeersafdeling had het tijdens het afgelopen weekend vrij rustig.

Zij kreeg slechts een paar lichte aanrijdingen te behandelen.

Roman van een tandarts

(Van een medewerker in Nederland)

„Dr. Frank Fredericks was born in Maastricht, Holland, in 1909. . . . Frederick Franck was also born in Maastricht, Holland, 109." Zo lezen we op de achterzijde van de stofomslag van het boek „Open wide an autodentobiography" geschreven door dr. Frank Fredericks en geïllustreerd door Frederick Franck. Hierin ligt alles omtrent de samensteller(s) besloten. De auteur heet inderdaad Franck, doch de illustrator is dezelfde persoon als verluchter werkend onder schuilnaam, en die autodentobiography onhult ons het vak van deze toch al, uit artistiek oogpunt beschouwd, dubbele persoonlijkheid.



Frederik Franck

We kennen Franck als mens zeer vluchtig, doch voldoende om in hem de Limburger te herkennen, doch nu eens een Limburger die niet in het Frans doch in het Engels schrijft en die zijn debuut in de Amerikaanse letteren maakt. Frederick Franck is een echt modern cosmopolitisch mens, een typisch wereldburger. We vermeldden reeds dat hij te Maastricht werd geboren, en wel in het toen nog landelijke St. Pieter. Hij liep, volgens zijn zeggen, allerlei scholen af en werd er ook zo nu en dan uit verwijderd. Hij ging aan een Nederlandse universiteit medicijnen studeren, schreef in die tijd ook al kunstkritieken, en zwaaide over naar de tandheelkunde „omdat die hem nog interessanter leek en betere werkuren beloofde;" hij promoveerde in dit medische vak eerst te Brussel, later na een verdere cursus, te Edinburgh — de familie had tijdig voor de oorlog Europa verlaten — en teneinde raad ook nog in Pittsburgh, waar hij enige tijd les gaf aan de universiteit van Pennsylvania. We memoreren zijn tandartselijke loopbaan, omdat deze hem de basis leverde voor de ontwikkeling van zijn artistieke gaven. Hij had in zichzelf talent als schilder ontdekt en bracht het al spoedig tot z.g. „one-mans-shows", dat is dan het werk van de reeds genoemde Frederick Franck. Laat ons intussen niet vergeten dat hij in zijn jonge jaren te Maastricht Henri Jonas had leren kennen en diens werk bewonderde en bewonderen bleef, zozeer dat hij de meester met name ook in zijn tandartsenroman noemt. Na de tentoonstelling van zijn werk te New York volgden exposities te San Francisco, te Amsterdam, (Stedelijk Museum en bij van Lier) Rotterdam, Maastricht (Bonnefanten), Palais des Beaux arts, Brussel, Parijs, Genève en London. Franck's schilderwerk werd ook in dit blad met waardering besproken.

Voor we nog een woordje zeggen over zijn literaire werk, dienen we toch nog even de aandacht te wijden aan zijn wereldwijde zwerflust, want gedurende de oorlog oefende hij zijn practijk uit in Australië en hij maakt zich nu gereed voor een trip naar Afrika, waar hij in Albert Schweitzer's hospitaal een tandheelkundige taak gaat vervullen. Waar hij momenteel vertoeft weten we niet met zekerheid; toen we hem onlangs ontmoetten kwam hij uit de Provence, aan welk gezegend land hij een door hemzelf geïllustreerd boek gaat wijden, dat te New York uitkomt, bij de firma Henry Holt.

Zijn zojuist in het Engels en te Londen verschenen boek „Open wide, please", wordt nu ook, doch onder titel „De ezel trekt" in het Nederlands uitgegeven, vertaald en bewerkt door Salvador Hertog, eveneens Maastrichtenaar van geboorte. „Open wide please", dat ook vertaald „Mond flink open" had kunnen heten, is wel een merkwaardig literair produkt. Men zou zo veronderstellen, dat het leven van een internist of chirurg heel wat stof voor een roman kan opleveren, doch dat van een tandarts maar weinig. Dit blijkt niet het geval, omdat Franck een zo scherpe en spotzuchtige kijk op de mens heeft. In deze roman treedt hij in de dubbele gestalte van Franck en Fredericks op. Een ogenblik denkt men aan de idealistische Don Quichotte en de erg practische Sancho Panza. Dit duidt op een dualisme, dat gelukkig geen gespletenheid is geworden, want deze zwerfzuchtige, veelzijdig begaafde medicus, schilder en schrijver leren we kennen als een uitbundig levend mens, waarin we iets van de Limburger blijven herkennen.

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden als gevolg van een noodlottig ongeval op 4 Mei j.l. van Mevrouw

Maartje Elisabeth Poldervaart-Edeins

echtgenote van den heer J. Poldervaart, Hoofdwerktuigkundige in dienst van Shell Tankers N.V.

De teraardebestelling heeft plaatsgehad hedenmiddag te 4 uur op de Protestantse begraafplaats aan de Rodeweg (O).

Emmastad, 5 Mei 1958.

N.V. Curaçaosche Scheepvaart Mij.

Bokswedstrijd Pascual Perez — Ramon Arias op Cinelandia's Screen

Hedenavond zal in het Cinelandia theater de in Venezuela gehouden bokswedstrijd tussen Ramoncito Arias en Pascual Perez worden gedraaid vóór de hoofdfilm.

Deze wedstrijd, die zoals bekend gewonnen werd met een minimum puntenverschil door Pascual Perez, ging om de wereldtitel vlieggewicht

De film vertoont alle 15 ronden van het gevecht en duurt ongeveer een half uur.

Politie Journaal

Willemstad. — In totaal verleende de politie het afgelopen weekend 23 assistenties en deelde 15 p.v.'s uit.

Gat in het hoofd geslagen

Willemstad. — Gistermiddag om 18.40 uur werd de patrouille gedirigeerd naar de Arraratwijk waar een man voor perseel No. 7 met een gat in het achterhoofd op de grond lag.

De man zei, dat hij dit bij een val had opgelopen. Doch in het ziekenhuis verklaarde hij. dat hij door iemand met een steen op het hoofd zou zijn geslagen.

In het ziekenhuis constateerde men dat de schedel was doorgeslagen tot op de hersenen.

Later werd de dader gegrepen, die bekende inderdaad de man met een steen, tijdens een domino partij in zijn woning te hebben geslagen.

Beiden verkeerden onder de invloed van alcohol.



West-End.
„Trapeze" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia:
„El tesoro de la Isla de Pinos" en Pascual Perez tegen Ramoncito Arias"

Roxy:
„Last Holiday" om 7 uur n.m. en om 9 uur n.m. „Sayonara".
Caribe:
„Solid Gold Cadillac" om 8 uur.
J. P. F. Nieuws.
Om 20.15 uur, Canasta-drive o.l.v. J.P.F.-Canasta afdeling.

Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Veeris, tel: 35747:
Zuster Caprino, tel: 23526:

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.
Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
B.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. van Wijck Troepiaalweg 18 Julianadorp tel: 4222
B. g. g. nad. inl. tel: 2400
W. Batelaan tel: 4350

C.S.M.
Rederij.
W. Punt tel: 2580
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
W. Punt tel: 2580
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel: 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 A. de Kater tel: 2096.
Theater Asiento
„Geen Voorstelling"

—:—

Catane. — De erupties van de vulkaan Etna houden aan en de stroom lava gaat gestadig voort. De lava wordt momenteel opgevangen in een dal, dat de naam Ossenvalei draagt en dat op 2000 meter hoogte ligt. Het dal heeft een lengte van 900 meter doch als het is volgelopen bestaat het gevaar dat de lava verder gaat en in cultuur gebrachte landerijen overstroomt. Men doet pogingen de lavastroom van richting te doen veranderen.

ARUBA

CARL DEVOE op Aruba

Oranjestad. — Voor besprekingen met het bestuurscollege vertoefde hier enkele dagen de heer Carl Devoe, direktielid van de firma Morris de Woskin, de toekomstige exploitante van het Aruba-Caribbean" hotel.

De heer Devoe vertelde ons dat zijn besprekingen vooral verband hielden met publiciteit en de opleiding van personeel. Zeer tevreden was hij over de ruime mate van medewerking, welke hij van het Arubaanse eilandbestuur krijgt. Er wordt een gemeenschappelijke campagne ontwikkeld, welke zich niet alleen op de Verenigde Staten, maar ook op Venezuela zal richten. Wat de opleiding van personeel betreft, zal men thans reeds beginnen met het schiften van gegadigden en degenen, die daarvoor in aanmerking komen, naar een hotelschool te zenden. Hierbij wordt in de eerste plaats gedacht aan de hotelschool in Caracas.

De firma de Woskin is nog even enthousiast of zelfs nog meer zo, aldus verzekerde ons de heer Devoe, voor de Arubaanse hotelplannen, als toen het eerste contakt tot stand kwam. „Vol vertrouwen zien wij de ontwikkeling van het touristenverkeer op Aruba tegemoet....", aldus de heer Devoe, die vrijdag doorreisde naar Caracas.

Van het tafeltennistoernooi

Oranjestad. — De wedstrijdenreeks, georganiseerd door de Arubaanse Tafeltennisbond werd ook dit weekend voortgezet. Bavaria II versloeg Meppers met 9-1, Bavaria I versloeg Estrella met 10-0, Bonaire versloeg Pova 10-0, Bulawaya en Noord speelden gelijk, 5-5, Mariniers klopten Social Club 10-0, en Don Bosco II versloeg Chesterfield 1 10-0.

Vanavond spelen op Basiruti de teams van Don Bosko I en Basiruti. Een drukke en belangrijke dag wordt nog de 25ste mei en met het spelen van enkele uitgestelde wedstrijden op 28 mei, eindigt dan deze grote tafeltenniscompetitie.

Bocht in de boulevard

Oranjestad. — Ofschoon op 1 mei de strandboulevard officieel geopend en in gebruik werd gesteld, is de oprit van voor het kantoor van DOW een zeer vreemde en bochtige. Er werd een aanvang gemaakt met het aanleggen van de weg over dat gedeelte (een stuk van enkele tientallen meters) maar men moest dit werk staken, daar met de eigenaars van het terrein (de familie Eman) geen overeenstemming kon worden bereikt over aankoop ervan door het eilandgebied.

Voorlopig moet men nu gebruik maken voor een voor dit doel aangelegd bochtig stukje weg.

Het is een vreemde onderbreking van de fraaie boulevard en het is te hopen dat op korte termijn een regeling kan worden getroffen met de familie Eman, die beide partijen bevredigt en waardoor de boulevard werkelijk kan worden voltooid.

Howard Asen op Aruba gearriveerd

Oranjestad. — „Mijn leven lang blijf ik nu hier".... was het commentaar van de heer Howard Assen, die in gezelschap van zijn echtgenote uit de Verenigde Staten op Aruba arriveerde. Verleden jaar bezocht de heer Asen voor zaken ons eiland en hij werd zo geboeid door het klimaat en de gezelligheid van de samenleving, dat hij toen besloot zich hier blijvend te vestigen.

Zijn besprekingen voerden tot het oprichten van de Aruba Beach Club maatschappij, welke ten noorden van Basiruti een bungalow hotel gaat bouwen.

Zeer binnenkort hoopt men met de bouw aan te vangen en gehoopt wordt dat het hotel dan tegelijk met het grote Aruba Caribbean hotel gereed zal komen.

De heer en mevrouw Asen hebben een huis gehuurd op de Lagoenweg nummer 1.

—:—

Moskou. — Volgens de Sowjetrussische professor Zenkevitsj moet de aarde minstens tien miljard jaar oud zijn gezien de huidige graad van ontwikkeling van het leven. De professor grondt zijn theorie op bestudering van de mate van bezinking op de Oceaanbodem, aldus meldt Tass.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Van 21 tot en met 27 april werden de volgende voorwerpen als gevonden op het politiebureau gedeponeerd: 1 sleuteletui, waarin 4 sleutels; 1 sleuteletui (bruin) waarin 1 sleutel; 1 dames-zonnebril in étui; 1 groen plastic plaatje waaraan 1 sleuteltje; 1 blauwe Parker vulpen met initialen „L.D.B."; 1 polshorloge met lederen bandje.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie kamer 5A.

LOTERIJ „SPORTCLUB HURACAN"

Bij de trekking op 2 mei 1958 ten kantore van de Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao zijn de prijzen op de volgende nummers gevallen:

no. 4121	1ste	prijs	1	auto Chevrolet 1958
no. 4697	2e	prijs	1	auto Ford 1958
no. 0791	3e	prijs	1	Televisie app. Motorola
no. 2673	4e	prijs	1	Televisie app. Motorola
no. 6348	5e	prijs	1	IJskast Norge
no. 6706	6e	prijs	1	Gasfornuis Samco
no. 7472	7e	prijs	1	Wasmachine Norge
no. 2668	8ste	prijs	1	Radio Grundig tafelmodel
no. 3139	9e	prijs	1	Radio Grundig tafelmodel
no. 5676	10e	prijs	1	Radio Grundig tafelmodel

Voor het afhalen van de prijzen gelieve U zich in verbinding te willen stellen met de Hr. J. M. Martis Apureweg no. 9 Tel. 24135

Wanneer knippen of pellen?

(Van een medische medewerker)

Vandaag weer iets over de amandelen. Het woord „pellen" uit de titel maakt u nog niet wijzer want pellen kan zowel slaan op de vrucht als op de menselijke amandelen. Het woord „knippen" wijst echter in de richting van de laatste.

Wij zitten hiermee midden in het probleem: waarom en wanneer de amandelen verwijderd moeten worden. In het volgende zullen wij ons beperken tot de problemen die zich voordoen bij kinderen, om de ouders enig inzicht te geven in de moeilijkheden waar de huisarts soms voor komt te staan als hij een beslissing moet nemen. De vooruitgang van de medische wetenschap heeft ons geleerd, dat het onnodig en zelfs niet wenselijk is de amandelen zonder dringende noodzaak te verwijderen.

In normale omstandigheden verrichten de amandelen de nuttige functie van verdedigingspositie in de frontlinie. Schadelijke stoffen en bacteriën die via neus en mond ons lichaam binnen komen passeren allereerst de amandelen of het andere lymfweefsel dat zich achter in de neuskeelholte bevindt. Bij een gezond mens doen de amandelen hun plicht. In stilte. De indringers worden onschadelijk gemaakt en die mens blijft gezond, zonder zich bewust te zijn van deze kleine schermutselingen. Is de aanvaller overmachtig, dan wordt aanvankelijk nog wel een groot deel van de vijanden buiten gevecht gesteld, maar op den duur moeten de amandelen capituleren en worden deze verdedigingsposten in de frontlinie door de vijand bezet: de amandelen en het andere lymfweefsel raken ontstoken, hetgeen tot uiting komt in opzwellen, roodheid en pijn. In geringe mate zien wij dit bij verkoudheid er in wat ernstiger vorm bij angina. Ook difterie begint met een aanval op het lymfweefsel in de keelholte.

Als het front doorbroken is dringt de vijand verder door. Ook dat is waarneembaar, omdat de achter de frontlinie, o.a. in de hals gelegen lymfklieren nu in de strijd worden betrokken en gaan opzwellen. Deze harde pijnlijke knobbels zijn dan meestal duidelijk in de hals te voelen. Dit is het geval bij een gewone angina maar nog veel sterker bij difterie. De hals kan dan zo dik worden dat men wel spreekt van „burgemeestershals".

Het bloed voert steeds verse strijdkrachten aan en voert de gesneuvelde weefselcellen met dode en levende bacteriën van het strijdtoneel af, waardoor een nieuw verschijnsel: stijging van de lichaamstemperatuur (koorts) ontstaat. In zekere zin is er een soort bloedvergiftiging opgetreden, die als regel snel wordt bedwongen. Na een paar dagen immers is de mobilisatie van het leger van de witte bloedlichaampjes in volle gang en zullen deze voortdurend nieuw aangevoerde strijdkrachten de aanvallers weer terugdringen en tenslotte vernietigen, waarna de amandelen weer genezen. Althans zo behoort het te gaan.

Bij een aantal kinderen zijn de amandeltjes evenwel dusdanig beschadigd dat zij niet meer volledig herstellen. Dit zal meestal een gevolg zijn van het feit, dat zij van te voren al zwak waren, te zwak om bij de „normale" grensincidenten indringers de baas te blijven die zich dan in de loop van de tijd vast weten te nestelen, waardoor een toestand van chronische (langdurige) ontsteking ontstaat, die bij de eerste de beste grootscheepse aanval — weer — overgaat in een ernstige ontsteking waardoor het kind langdurig gaat sukkelen, maandenlang verkouden is, soms herhaalde oorontstekingen krijgt, hangerig en lastig is, op school soms minder goed mee kan, enz.

Deze gevallen zijn dan de minst moeilijke voor de huisarts om de beslissing te nemen: knippen of pellen. De chronisch zieke amandelen doen geen dienst meer in de verdedigingslinie maar zijn integendeel broeinesten van het kwaad geworden.

> **Een bolwerk in de verdedigingslinie, dat soms, om strategische redenen, moet worden „opgeblazen"**

Ook in een oorlog aarzelt de legerleiding niet om, als de troepen moeten terugtrekken, versterkingen aan het front op te blazen, ten einde te voorkomen, dat de vijand er zich in nestelt. Bij dit alles moeten wij bovendien niet uit het oog verliezen, dat in onze moderne samenleving wel bijzonder hoge eisen aan de amandelen worden gesteld. Wij leven dicht op elkaar in kleine huizen, verkeren overal in elkaars gezelschap in kerken, scholen, bioscopen, trams, treinen, bussen en noemt u verder maar op. Het is onmogelijk een besmetting met de verkoudheidsziekte te ontlopen, ook al omdat de hygiënische beschaving nog zeer primitief is. Aan onze amandelen c.s. worden derhalve zeer hoge eisen gesteld, waardoor het begrijpelijker wordt, dat zij nogal eens het onderspit moeten delven.

De keuze tussen knippen en pellen tenslotte is meer een technische kwestie, die onder meer wordt bepaald door de leeftijd en de toestand van de amandelen. Bij volwassenen zullen ze gepeld moeten worden omdat het dan als gevolg van vergroeiingen niet meer gelukt ze met één knip of snede te verwijderen.

Zijn er brieven van U bij

Lijst no. 14 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

BRIEVEN.

A. Carmelita Andrea, Edna Arvasia, van Alton, Acorn Limited.
B. Gijsbertha Bernadina, C. A. A. Bos, E. R. Bosk, Catharina Beaujon, M. Ballis, Mevr. Burger.
C. Centro Coromoto, E. Closserling, N. G. Chong, Vera Chin-A-Tham, Vilma da Costa, E. da Costa Gomez.
D. Harry A. Durgaram, Ertefania Daniel.
E. A. Eisden, Louise Evans.
F. M. Fraser, Cyril E. Frederique.
G. L. C. Croeneneg Antonia, Ambrosio S. Godfried, Anna Guillermo, Leanor Gideon.
H. Lettecia N. Hippolyte, Chang Chock Ho, Hilda Hotch, R. Hendriks, C. L. Holder, Emiliana Hellburg.
J. Rosa Janga, Fam. Jansen.
K. H. G. Koot, Bouwbedrijf van Kessel, C. A. Keersemaker.
L. Francisco Lambre, H. P. Luidens, Leoncie Laurence, Dorota Lake, Melanie Lake.
M. Iris Martinus, Harold Martha, H. Meijer, A. H. F. Mooren.
N. L. Nunes.
P. A. F. Polonia, R. de Palm, Jeane Pavlov.
R. Lilian Richardson(2), Eunice Richardson (3), Beryl Roberts, Agustus Rodgers.
S. George K. Slack, J. C. de Los Santos, Olga Sordam-Henriquez, S. Singer, Isaac Walter Simmons, Princess Sutton, J. E. Samuel.
V. J. v.d. Vlis.
W. Francilia William, Juanita Winterdaal, Cornelius Zittman.

DRUKWERKEN.

A. J. Th. Armantrading, A. M. Alberto.
B. A. W. v.d. Brandeler, W. Boichel (4), N. Buist-Snoep, Ramon Bernabela.
C. Jan Cremers, L. M. T. Carrique(2).
G. J. Groffen, F. A. Grimm.
H. J. R. W. Hoekstra, C. G. Hartog.
K. J. W. C. Kapteyn, N. Kooyman(2)
L. Marcia G. Linden, R. Linschoten, H. J. Lieman.
M. Karel Albert Mulder, Andre Meijer, Carlo Martis.
R. Elise Rice, Sra. Richardson.
S. T. C. van Schie, E. Swamsma.
V. M. Verheul, J. Veenstra.
W. C. Williams.

AANGETEKENDE STUKKEN.

A. R. J. v. Aanholt, Thomas de Aquino Adamus, E. Abiard.
B. R. A. Brito, de Heer Joep van Belle.
C. Elvira de Castro, Ng Fong Choy, Santos A. Charranga, Mario Carolus, Colony Trading, Jose A. La Cruz, J. Charchoud.
D. L. J. H. Deira, Carmen Deyon, E. A. Derks.
E. F. Eleonora.
F. Jose de Freitas.
G. Dhr. J. E. Groman van den Ordel, Octavio Godoy-Fonseca.
H. Sacin Halabi, V. G. Hugoosgift, T V. Hock, J. L. Heerenveen, Luis Gomez Henriquez, A. N. Hellement, Antonius J. L. Heinze.
I. Francis Irish.
J H. M. Jacobus, H. Jongo, H. B. Julien, Susanna Jeandor.
L. J. A. Lucas, P. A. Leito, J. A. Llauger.
M. M. Mendonca, Hans J. Merz, Pascual Meyer, I. Martes, Jose A. Martinez, Eduard Louis de Miranda.
N. Ph. F. G. Nolte, Adolphina Nortan.
O. Dulce Maria Olivera, F. F. Orfao.
P. A. M. Potter, A. Pontes, T. P. Pieters, P. P. Petrona, G. C. de Paz, J. T. Pereira, Emelda Perrineau, G. J. van Petersen.
R. L. M. Ridley, R. J. L. Roethof, J. N. Rosalia, R. R. Rosini, H. J. Ruimfeld, F. G. Ruseler, H. F Roos, M. F. L. Roos, Thomas B Richardson, Jose A. Richardson, Angelina Rog, H. F. de Ron.
S. Altagracia Sintiago, R. F. Silie Rafael Somersoll, P. A. Stuivenberg, C. C. Schoonhoven, P. J Semeleer.
T. R. M. Tschumie.
V. D. Verzendaal-Cardoze, Bertoloui Vinceuzo, K. Volker, Kees Volker.
W. W. A. Willems, R. J. A. Werkema Ing..

Russische Commentator over het gebruik van alcohol

's-Gravenhage. — In de kapitalistische landen drinken de mensen alcohol, omdat zij worden onderdrukt, de Russen doen hetzelfde echter uit onverstand. Dit ideologische onderscheid is dezer dagen gemaakt door een commentator van Radio-Moskou.

„Wrede uitbuiting, moeilijke levensomstandigheden en het voortdurende gevaar van werkloosheid — dat zijn er de oorzaken van, dat de mensen onder het kapitalisme hun leed trachten te verzachten door in de alcohol te vluchten. In de Sovjet-Unie bestaan de sociale oorzaken, die in de kapitalistische landen tot het drinken van veel alcohol drijven, echter niet. Daar heeft de bevolking evenwel niet overal besef van de kwade gevolgen van het drinken. Zo bestaat er nog steeds de verkeerde opvatting, dat wijn en wodka goed zijn voor het opwekken van de eetlust en het genezen van ziekten.

—:—

Berlijn. — De Oostduitse communistische autoriteiten hebben prof. Aland, directeur van het instituut voor Christelijke archeologie van de theologische faculteit van de universiteit van Halle, van zijn functie ontheven. Prof. Aland wordt er in het blad „Neues Deutschland" van beschuldigd en middeleeuws regime op de universiteit te hebben ingesteld.

Woordenwisseling op slotzitting Zeerecht-conferentie

Geneve. — Guatemala, Mexico en Engeland raakten op de slotzitting van de zeeconferentie in een korte woordenwisseling over de toekomst van Brits Honduras.

De Guatemalaanse afgevaardigde zei, dat zijn regering zich haar positie voorbehield inzake haar recht op het gebied van Belize (Brits Honduras).

De Mexicaanse afgevaardigde antwoordde, dat hij niet opnieuw het welbekende standpunt van zijn regering uiteen hoefde te zetten.

De Guatemalaanse vertegenwoordiging verwierp toen de verklaring van de Mexicaanse afgevaardigde. Deze laatste verwierp op zijn beurt het antwoord van de Guatemalaan, zeggend dat indien Brits Honduras in andere handen zou overgaan, zijn regering aanspraak zou moeten maken op een deel daarvan.

Temidden van gelach viel de Britse afgevaardigde in: Ik ben binnengekomen toen deze discussie reeds begonnen was, maar het korte antwoord aan beide geachte afgevaardigden is dat dit gebied Brits is.

Tussen neus en lippen

„Ik ben aangereden door een taxi en overreden door een kinderwagen..."

Ik ben aangereden door een taxi en overreden door een kinderwagen. Ik ben op de fiets van achteren tegen een tram gebotst en heb met een brenguncarrier de zijkant van een stafauto geramd. In auto's en jeeps ben ik tegen bomen, een spoorbrug, mijn eigen tuinhek, drie andere auto's, een viertons vrachtwagen van de R.A.F., een politieagent en de scheepswand van een slagkruiser gereden..."

De man die onlangs deze getuigenis aflegde, het Britse socialistisch parlementslid Fienburgh, reed dezer dagen met zijn auto in Londen tegen een lantaarnpaal. Hij brak een been en kreeg ernstige wonden aan het hoofd. Na een spoedoperatie en een bloedtransfusie verklaarden de behandelende artsen dat Fienburghs toestand gevaarlijk was maar... gezien zijn ervaringen niet onrustbarend.

Duur karwei

De hoogste wolkenkrabber van Caïro, die met zijn 35 verdiepingen ruim drie miljoen gulden heeft gekost, zal wellicht nimmer bewoond worden. Toen de werkzaamheden aan het gebouw ten einde liepen, kwamen de architecten tot de ontdekking, dat de stedelijke waterleiding de hoger gelegen verdiepingen niet van water kan voorzien; dat de brandweer niet over voldoende hoge ladders beschikt om een eventuele brand in het hogere deel van het gebouw te bestrijden; dat het wassen van de Nijl, aan welks oevers de wolkenkrabber is opgetrokken, in bepaalde jaargetijden de funderingen van de krabber zal ondermijnen en dat tenslotte het bouwwerk zo slecht is uitgebalanceerd, dat een geringe aardbeving voldoende zou zijn, de krabber in elkaar te doen storten. Maar afgezien van deze kleine „onvolkomenheden" kan men — aldus een Egyptisch blad — deze wolkenkrabber als technisch volkomen geslaagd beschouwen...

Teleurstellend

Een bende uit de onderwereld van Kopenhagen wilde onlangs een goede slag slaan. Men had het begrepen op twee fabrieken, waarvan men vermoedde, dat de brandkasten wel goed gevuld zouden zijn. Wekenlang werd de operatie voorbereid. Er werden tekeningen gemaakt, waarop alle in- en uitvalswegen stonden genoteerd en het inbraak-materiaal werd met grote zorg gekozen. Zelfs moderne elektrische boren en snijbranders behoorden tot het gereedschap, waarmee de bende dezer dagen de operatie inzette. De nacht was guur en donker, de inbraak gelukte, de bendeleden wisten ook nog ongemerkt te verdwijnen, maar vast staat dat hun humeur niet al te best geweest zal zijn. Van de ene fabriek bedroeg de inhoud van de brandkast... drie centen, terwijl in de safe van de andere fabriek niet meer dan een enkele cent zat...

Please take one

De politierechter van Stourbridge (V.S.) sprak de juffrouw tenslotte vrij van het tenlastegelegde: diefstal van boodschappenmandjes. Dat zat zo: bedoelde juffrouw bezocht voor het eerst van haar leven de eerste zelfbedieningswinkel in Sourbridge. Bij de deur zag zij een stapel boodschappenmandjes staan met een bordje erbij waar op stond: Please take one. Bij een volgend bezoek aan de winkel stond het bordje er nog steeds en ze nam weer een mandje mee. En zo voort. Bij elkaar: twee en twintig mandjes.

De winkelier moest toegeven, dat zijn opschrift weinig gelukkig gekozen was. De politierechter vond dat ook en sprak de juffrouw vrij, te meer daar zij de mandjes had bewaard en aan de winkelier terugbezorgd.

Toenemende jeugd-criminaliteit in Amerika

Washington. — In de Verenigde Staten zijn in 1957 bijna 2.800.000 zware misdaden gepleegd, ongeveer 24 procent meer dan het gemiddelde van de afgelopen vijf jaar.

Volgens officiele cijfers is het aantal misdaden door jongelieden beneden de 18 jaar gepleegd, sedert 1952 met 55 procent toegenomen. 47,2 procent van alle arrestaties wegens zware misdaden in 1957 betrof jeugdige personen.

Mutaties in dienst van het land

Be noemingen.

De heer J.L. Overbeeke, tot agent van politie 1ste klasse in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op Curaçao.

Mej. H.T. Sillé, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ter Inspectie der Belastingen, alhier;

De Heer J. Brok, tot agent van politie 1ste klasse in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op Curaçao;

De Heer C.J. Wiersma, tot bode in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld bij het Departement Sociale- en Economische Zaken op Aruba;

Mej. R.S. Riedel, voor een proeftijd van drie maanden tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld bij het Departement Sociale- en Economische Zaken, alhier;

De Heer H.H.A. Gummarus, voor een proeftijd van drie maanden tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op het Bureau voor Crisizaken, alhier;

Mej. S.M. de Windt, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ten kantore van de Adjunct-Inspecteur der Belastingen op Aruba;

De Heren E.F. van Uytrecht en M.G.J. Weverink tot hulpkommies der Belastingen in tijdelijke dienst, alhier;

De Heer H.W. Havertong, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op het Hulppostkantoor te S. Nicolas op Aruba;

De Heer L. Alvarez, tot schrijver a in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op het Hulppostkantoor te S. Nicolas op Aruba;

De Heer S.S. Gonet, tot klerk b en werkzaamgesteld ten Postkantore, alhier;

De Heer V. Elhage, tot schrijver a in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ter Inspectie der Belastingen, alhier;

De Heer H.E. Shubert, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ter Inspectie der Belastingen, alhier;

De Heer A. Luydens, voor een proeftijd van zes maanden tot hulpkommies der Belastingen op Aruba;

Mej. A.J. Profeet, voor een proeftijd van drie maanden tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op het Laboratorium van de Inspectie van de Volksgezondheid, alhier;

De Heer A.R. Soraus, tot hulpbrievenbesteller in tijdelijke dienst, alhier;

De Heer J.H.R. Neuman, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld der Inspectie der Belastingen, alhier;

De Heer H.E. Williams, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld op het Hulppostkantoor te S. Nicolas op Aruba;

De Heer H.D. Laurens, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ter Inspectie der Belastingen, alhier;

Mej. I.V. Hu-A-Ng, tot schrijver b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld bij het Departement Sociale- en Economische Zaken, alhier;

Mej. F.Y. Vingal, tot klerk b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ten Parkette van de Officier van Justitie op Aruba;

De Heer P. Kelly, tot klerk b in tijdelijke dienst en werkzaamgesteld ten kantore van de Secretari. van de Voogdijraad op Aruba;

Bevorderingen

De Heren J.C. Provence, H.E. Martis en C.A. Frans, brievenbesteller in tijdelijke dienst op Bonaire, tot brievenbesteller A.

De Heer D.R.E. Jackson, kommies der belastingen 2de klasse op Aruba, tot kommies der belastingen 1ste klasse;

De Heer L.S. Salas, schrijver b in tijdelijke dienst ten Postkantore, alhier, tot klerk b in tijdelijke dienst;

De Heer C.A.P. Hart, klerk b ter Administratie van Financien, alhier, tot adjunct-comies;

De Heren L.R. Loonora en A.R. nesia, hulpbrievenbesteller, alhier tot brievenbesteller;

De Heren Th. Tromp en K.W. Jacobs, klerk b in tijdelijke dienst ten Postkantore te Oranjestad, Aruba, tot klerk 1ste klasse in tijdelijke dienst;

De Heer C.E. Mimié, klerk b ten Hulppostkantore te S. Nicolas op Aruba, tot klerk 1ste klasse;

De Heer drs. R.A. Römer, adjunct-commies in tijdelijke dienst bij de Jeugdzorg, alhier, tot commies in tijdelijke dienst, alhier;

Eervol ontslag aan

Mej. V.W. Broos, klerk b ter Administratie van Financien, alhier, op haar verzoek, met ingang van 1 juni 1958;

De Heer N.L. Tweeboom, hulpkommies der belastingen in tijdelijke dienst op Aruba, op zijn verzoek;

De Heer S.S. Gonet, observator 2de klasse bij de Meteorologische Dienst, alhier, op zijn verzoek;

De Heer W. Davidzon, loods, ter beschikking gesteld van het eilandgebied Curaçao, op zijn verzoek, met ingang van 4 september 1958;

De Heer J.H. van Wijlen, hoofdgevangenisopzichter op Aruba, op zijn verzoek, met ingang van 1 december 1958;

Mej. R.M.A. Pinto, klerk 1ste klasse ter Inspectie der Belastingen, alhier, in verband met haar huwelijk;

De Heer P.A. van der Heuvel, onderwijzer 1ste klasse categorie B op St. Eustatius, ter beschikking gesteld van het eilandgebied de Bovenwindse Eilanden, in verband met zijn overgang in dienst van het eilandgebied Aruba, op zijn verzoek, met ingang van 1 november 1958;

De Heer M.E. Melster, landbouwkundige 1ste klasse in tijdelijke dienst t.b.v. Bovenwindse Eilanden, met standplaats St. Maarten N.G., met ingang van 19 juni 1958;

De Heer R.R. da Costa Gomez, hoofdcommies ter beschikking gesteld van het eilandgebied Aruba, in verband met zijn overgang in dienst van voornoemd eilandgebied, op zijn verzoek;

Mej. Z.A. Martina, klerk 1ste klasse ten Postkantore, alhier, op haar verzoek, met ingang van 17 juni 1958;

Overplaatsing

De Heer J.F. Flemming, klerk b ten Hulppostkantore te S. Nicolas op Aruba naar Curacao;

Mej. L.J. Isebia, klerk b in tijdelijke dienst ter Inspectie der Belastingen, alhier, naar het Postkantoor;

De Heer V.C. de Jongh, klerk b ter Inspectie van de Volksgezondheid, alhier, naar het Laboratorium van de Inspectie van de Volksgezondheid;

De Heer Mr. G.R. Hermans, adjunct-commies in tijdelijke dienst ten Parkette van de Procureur-Generaal, alhier, naar de Algemene-Secretarie;

De Heer E.D.C. Fowler, klerk b in tijdelijke dienst ten kantore van de Landsontvanger op Aruba, naar het kantoor van de Adjunct-Inspecteur der Belastingen op Aruba;

Weinig dienstweigeraars in de Bondsrepubliek

Socialisten hebben geen succes gehad

(Van onze bijzondere correspondentie uit Bonn)

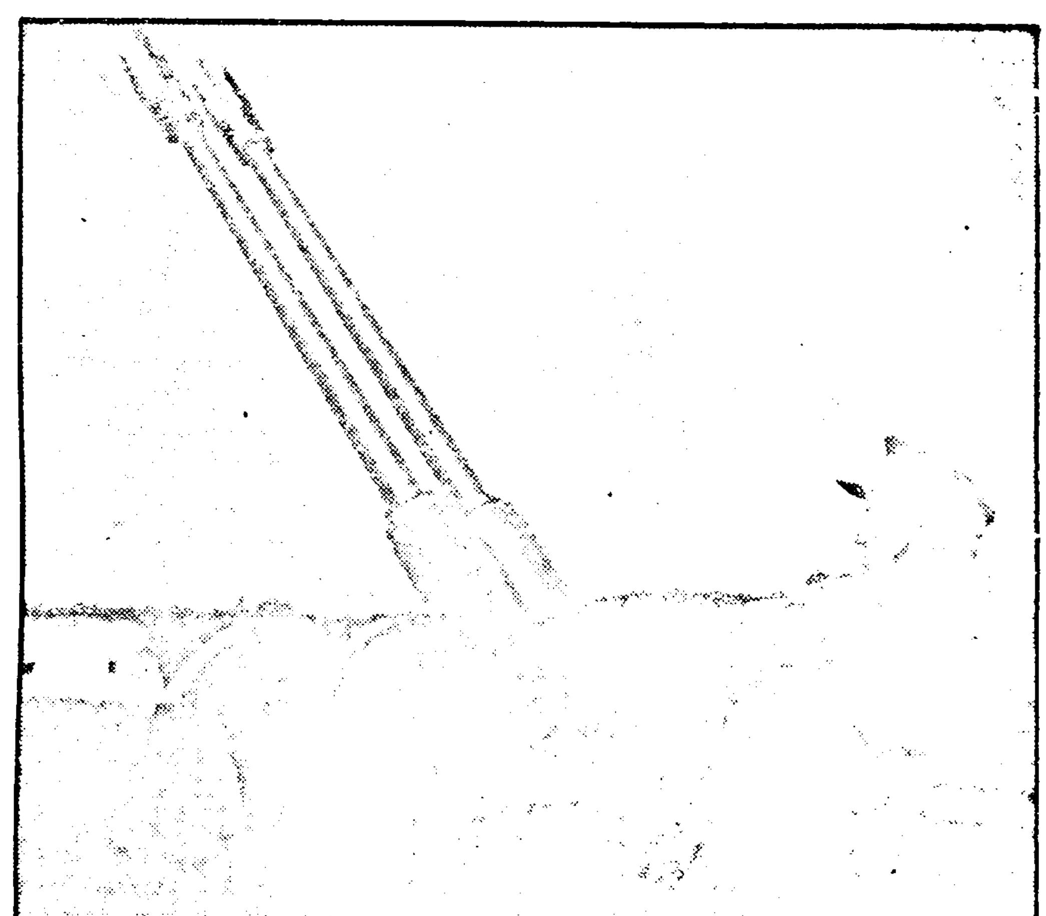
Van de eerste 100.000 Westduitse jongemannen, die in de loop van het jaar 1957 in het kader van de herbewapening der Bondsrepubliek als NATO-partner onder de wapens werden geroepen voor het vervullen van hun eerste oefening (van een jaar) hebben er — volgens thans gepubliceerde officiële cijfers — in totaal 437 verzocht als dienstweigeraar te worden erkend. Van deze verzoeken zijn er 262 ingewilligd, terwijl er 114 van de hand werden gewezen. Over 61 aanvragen is nog niet beslist.

Dit is een zo gering aantal, dat het Westduitse ministerie van defensie heeft besloten om maar niet eens over te gaan tot het in het leven roepen van een apart „Amt" voor dienstweigeraars, noch daarvoor andere speciale instellingen te scheppen. In het zojuist aangevangen jaar zullen opnieuw ongeveer 100.000 dienstplichtigen voor eerste oefening onder de wapens worden geroepen. Men schat, dat van hen misschien weer een stuk of 300 als dienstweigeraar zullen worden erkend, zodat men dan met twee „jaargangen" van dienstplichtigen op een totaal van nog geen 600 zal komen.

Degenen, die als dienstweigeraar (op religieuze en principiële gronden) worden erkend, moeten 21 maanden een of andere civiele „Ersatzdienst" vervullen. Zij ressorteren daarbij onder het ministerie van arbeid en sociale zaken. De 21 maanden zijn samengesteld uit de 12 maanden, die zij voor eerste oefening in militaire dienst hadden moeten doorbrengen, wanneer zij dat niet zouden hebben geweigerd, plus 9 maanden die zij in de loop der jaren voor herhaling zouden hebben moeten opkomen. De „Ersatzdienst" wordt dus ineens verricht, zonder onderbreking. Voornamelijk zullen de dienstweigeraars caritatieve diensten moeten vervullen, voornamelijk bij de ziekenverpleging.

De publikatie van deze zeer lage cijfers van het aantal dienstweigeraars onder de mannelijke jeugd van de Bondsrepubliek, die „voor zijn nummer" moet opkomen, moet wel een ietwat onaangename verrassing zijn voor de sociaaldemokratische partij, die altijd veel lawijt heeft gemaakt over de her-invoering van de dienstplicht en die in de plaats van een conscriptieleger een beroepsleger had willen stellen, dat bovendien veel kleiner zou zijn geworden dan de 350.000 man, die de Bondsrepubliek uiteindelijk — d.w.z. omstreeks 1961 — onder de wapens zal hebben.

Het feit, dat er onder 100.000 dienstplichtigen — afgezien van de 114 die „sich wilden drukken" — rond 300 jonge mannen zijn, die religieuze en principiële redenen tegen het verrichten van militaire dienst hebben aangevoerd, bewijst toch wel, dat het met de „Ohne mich"-geest in West-Duitsland nogal meevalt en dat ook de mannelijke jeugd der Bondsrepubliek bereid is om zijn steentje bij te dragen tot de verdediging van West-Europa, als het daarop eens mocht aankomen, en het verrichten van een bepaalde militaire dienst als noodzakelijk erkent.



Een soldaat van het nieuwe Westduitse leger in actie.

De propaganda-campagne, die met alle denkbare middelen is gevoerd om de mannelijke jeugd der Bondsrepubliek tot dienstweigering aan te sporen, heeft haar doel wel volkomen gemist, naar het schijnt. Mislukt is — dat staat op grond van de thans gepubliceerde cijfers wel vast — ook de poging om na de twee militaire nederlagen, die Duitsland in 1918 en in 1945 had geleden, de dienstweigering in het gespleten Duitsland tot een aangelegenheid te maken, waarover het volk zich kon opwinden. De omstandigheid, dat het bij een bepaalde politieke ontwikkeling in de wereld geenszins onmogelijk zou kunnen zijn, dat Duitse rekruten (van de bondsrepublikeinse „Bundeswehr") te velde zouden moeten trekken tegen Duitse rekruten (van de Oostzonale „Volksarmee"), is door de in 1956 opgerichte „Bond van Dienstweigeraars" als voornaamste argument gebruikt tegen het verrichten van militaire dienst. Het heeft kennelijk geen indruk gemaakt op die jonge mannen, die gebruik hadden kunnen maken van art. 4 sub. 3 der voorlopige Westduitse Grondwet, dat zegt: „Niemand kan tegen zijn geweten in worden gedwongen tot (het verrichten van) krijgsdienst met de wapens. Het overige regelt de wet".

Deze organieke wet werd op 21 juli 1956 afgekondigd. Het is de z.g. „Dienstplichtwet", die tegelijkertijd de talloze anti-dienstplicht- en anti-krijgsdienst-organisaties vaste juridische bodem onder de voeten gaf, omdat zij van dat moment af de toekomstige dienstplichtigen voorlichting konden gaan geven over de wijze, waarop zij hun verzoek tot erkenning als dienstweigeraar moesten indienen, waar en op welke gronden. De organisaties voorzagen de adspirant-dienstweigeraars van rechtskundige adviseurs en hielpen hen voor de burger-commissies, die over de verzoeken moesten beslissen, hun argumenten te verdedigen. Zij richtten daartoe in alle steden der Bondsrepubliek adviesbureaus op. Veel hebben deze bureaus kennelijk niet te doen gehad. Het is mogelijk, dat de diskrepantie tussen de eerste oefening van 12 maanden en de „Ersatzdienst" van 21 maanden hierbij toch ook nog een rol heeft gespeeld.

Het is waarschijnlijk voor de mannelijke jeugd toch aantrekkelijker om gedurende een jaar in een keurig uniform in pantserwagens door de Bondsrepubliek te rijden dan bijna twee jaren in een of ander ziekenhuis steekpannen om te wassen. Voor deze keuze gesteld heeft waarschijnlijk menige dienstplichtige nog eens een tweede of meerdere malen met zijn geweten [illegible] dienstweigering nu wel zo [illegible] was.

Een schi[illegible] van de strijdkrachten van de Bondsrepubliek. Vorig jaar zijn niet minder dan honderdduizend Westduitse jongemannen opgekomen om voorlopig een jaar te dienen. De uitvoering van de wet op de dienstplicht van 1956 heeft in de praktijk weinig moeilijkheden opgeleverd. Maar een uiterst klein percentage van de opgeroepenen weigerde om godsdienstige of andere principiële redenen onder de wapenen te gaan. Voor de Westduitse socialisten was het een teleurstelling, dat er onder de mannelijke jeugd zo weinig tegenzin bestond om de dienstplicht te vervullen. De socialisten hadden zich steeds tegen de dienstplicht verzet. Zij wilden de Westduitse strijdkrachten slechts door beroepsmilitairen gevormd zien.

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden



14—39 Het „gastverblijf" van Dun Durrah blijkt niet veel meer te zijn dan een klein, slecht verlicht vochtig vertrek. In de stenen wand zijn slaapbanken uitgespaard, bedekt met dierenvellen. De Noren zitten wat mistroostig bijeen. „Ik heb geen zin af te wachten wat deze kerels met ons gaan uitvoeren", zegt Erwin, achterdochtig rondkijken.

„Laten we er vandoor gaan", „Laten we voorlopig maar liever niets doen", valt Eric in. „Deze lieden zijn toch al tamelijk vijandig. Alleen dat meisje schijnt ons goedgezind", laat hij er peinzend op volgen. „Het zijn ongelikte beren", snuift Halfra, „om een edelman als ik ben op te sluiten in zo'n vies, onzindelijk hol! Bah! Ook ik ben er voor terug te keren. Laat ons denken aan het gevaar, dat de vrouwen dreigt, wanneer wij hier in moeilijkheden geraken" „ik maak me niet druk", grijnst Svein Langtand. „Als ze herrie zoeken, zal ik hier de boel even op stelten zetten! Ik heb al lang weer zin in een vechtpartijtje". De Noorman zit nog steeds in gedachten. De lange roodharige vreemdeling, die zich Niall noemt, „een koning uit Ierland", doet hem maar al te veel denken aan de hoofdman der piraten die hen aanvielen. Dan horen zij voetstappen en het gemompel van stemmen. Eric legt zijn makkers met een gebaar het zwijgen op en loopt snel naar de nis in de dikke muur, waar zich de deur bevindt......" moeten worden uitgeroeid...... allemaal......" vangt hij nog juist op. Dan sterven de stemmen weg. Verontrust deelt hij het gehoorde aan zijn metgezellen mee. Even kijken zij elkaar zwijgend aan. Dan klinkt Halfra's stem geschrokken: „Dat... ...eh... zal toch zeker niet op ons slaan?"

Het aftreden van NORRIS als voorzitter IBC

Twee rechtzaken tegen boksorganisatie aanhangig gemaakt

Onderhouden leden van de I.B.C. betrekkingen met beruchte gangsters?

Chicago. — Het plotselinge aftreden van Jim Norris als voorzitter van de International Boxing Club van New York en Chicago heeft in de kringen der beroepsboksers in de Verenigde Staten grote verrassing teweeg gebracht

Jim Norris gaf voor zijn aftreden „gezondheidsredenen" op, maar onder de tegenstanders van de IBC overheerst de mening dat dit aftreden samenvalt met het begin van het einde der heerschappij die door de IBC in de Amerikaanse bokswereld sinds jaren is uitgeoefend.

Volgens de kritieken laat Norris slechts de liquidatie van een der machtigste organisaties in de beroepssport over aan zijn opvolger Gibson. De liquidatie van de boksorganisatie is evenwel nog verre van een feit, hoewel de druk die op de IBC wordt uitgeoefend de laatste maanden nog toegenomen is. De heftigste aanvallen op haar positie komen van een aantal personen uit de wereld der beroepsbokssport met Gus D'Amato, de manager van de wereldkampioen Floyd Patterson, als aanvoerder.

Behalve met deze acties heeft de IBC nog te maken met een tweetal rechtzaken, die tegen haar aanhangig zijn gemaakt.

De een gaat tegen de organisatie zelve, die er door de regering van beschuldigd wordt een monopolie in de bokssport uit te oefenen, en de ander beticht een aantal leden van de IBC ervan, betrekkingen te onderhouden met Amerikaanse gangsters.

In het eerste geval is de IBC reeds schuldig verklaard en de zaak komt nu voor het hooggerechtshof, dat over verscheidene maanden uitspraak zal doen.

Wat betreft de betrekkingen met de onderwereld is de dreiging voor de IBC veel groter. Volgens zekere inlichtingen zijn de bewijzen die de politie afgelopen maanden verzameld heeft, van dien aard dat vooraanstaande leden van de IBC gearresteerd kunnen worden op grond van hun relaties met beruchte gangsters.

De tegenstanders van de IBC denken dat deze laatste kwestie waaraan door de Newyorkse politie in alle stilte gewerkt is, maar die de laatste weken snel haar ontknoping nadert, er de oorzaak van geweest is, dat Jim Norris aftrad. De multimillionair, die zijn macht, geld en positie in gevaar zag komen, trekt zich nu geheel terug uit het organisatiewezen van de bokssport. Hij zal zijn activiteiten gaan beperken tot het beroepsijshockey, de paarderennen, en het beheer van de drie voornaamste boksstadions in de Verenigde Staten, waaronder Madison Square Garden, die geheel onder zijn „controle" blijft.

Aluminium gebruiksvoorwerpenfabriek in SURINAME geopend

Paramaribo. — Op 21 april vond te Suhoza de opening plaats van een fabriek voor het vervaardigen van aluminium gebruiksvoorwerpen. Het initiatief tot oprichting van deze fabriek is uitgegaan van een combinatie, bestaande uit de heren A. W. Brakke, J. F. D. Haenen en J. Vermeulen.

Tijdens de openingsplechtigheid werd het woord gevoerd door de heren A. W. Brakke, president-commissaris der N.V., de heer E. van der Veer, minister van economische zaken; mr C. C. de Rooy, voorzitter van VSB; en de heer J. F. D. Haenen. In zijn rede wees de heer De Rooy op het nut van industrialisatie, teneinde de economische basis te verbreden en werkgelegenheid te scheppen voor de groeiende beroepsbevolking. Er zal hiervoor krachtige steun van de overheid nodig zijn. De regering is zich hiervan bewust, gezien de wijziging van het tarief van invoerrechten en de andere maatregelen, die op stapel zijn. Alleen is het jammer, dat van de invoerrechtfaciliteiten alleen de grote bedrijven zullen profiteren. Grote industrieën zijn nodig, maar de kleine vormen de ruggegraat van de economie, dat is zowel in Nederland als in Amerika bewezen.

Hierna vond een demonstratie van het produktieproces plaats, vergezeld van een uiteenzetting door de bedrijfsleider der fabriek, de heer J. Haenen Jr.

—:—

Brussel. — In Belgie wordt een radarinstallatie naar Frans ontwerp gebouwd bestemd voor de regeling van het luchtverkeer op het vliegveld Melsbroek. De installatie zou uniek in de wereld zijn.

Post van de Bovenwinden

De Bovenwindse jeugd

Massabeweging van opgeschoten jongens kan op de Bovenwinden niet bestaan omdat de massa bij hen evengoed ontbreekt als bij de middelmaat van de bevolking. Er zijn maar twee groepen die enigzins een dan nog gematigde massa op de been zou kunnen brengen: ouden van dagen en kinderen. Schoolkinderen en grootmoeders maken de substantie van de bevolking uit. Zijn op St Maarten op beide leerschalen niet ver over de 600 kinderen op een bevolking van een 1600 mensen? En dan mogen de kleuterscholen er ook nog wezen. Veel van die kinderen zijn ook niet geboren op St. Maarten, hun ouders zijn meestal werkzaam op Aruba, maar hun schooljeugd brengen zij door bij grootmoeder op een rustiger eiland, totdat zij de school doorlopen hebben en zij naar Aruba verdwijnen.

Het schoolgaan is met bussen geregeld, zodat de paar straten van Great Bay nog maar weinig door kinderen behold wordt.

Buiten de school zijn de kinderen dus meestal thuis d.w.z. verspreid over de verschillende dorpen. De kinderen van Great Bay en Simpsonsbay hebben hun strand en amuseren zich meestal aan de waterkant. Deze situatie leidt er misschien toe dat men eigenlijk van baldadigheid maar weinig merkt. Je ziet nooit eens een kwajongen de elektrische lampjes van de straatverlichting kapot gooien. Bij de grens en de verschillende Franse dorpen heeft de Franse touristencommissie grote emaille naamborden aangebracht. Ze staan daar al jaren maar van moedwillige beschadiging is nog geen spoor te ontdekken.

Er zijn enkele grote gebouwen met grote stukken muur langs de straat, je zou zeggen, ze vragen om beklad en beschreven te worden maar de jeugd toont genoeg respect om dat niet te doen.

Toch zijn de grootmoeders nog sterk in hun klachten over de kwajongens van tegenwoordig. Ze moesten het eens weten wat een gemak geval zij rondom zich hebben.

Het gebeurde in Nederland...

Imkers, een uitstervend ras – Nog anderhalf miljard bijen – Bijenmarkt te Tilburg



Een beeld van de bijenmarkt.

Het gaat niet goed met de Nederlandse bijenteelt. Weliswaar zijn er in Nederland nog zo'n 20.000 imkers, met gemiddeld 4 bijenvolken, die, ook weer gemiddeld, zo'n 20.000 bijen tellen, maar die anderhalf miljard nijvere zoemers zijn lang niet in staat om uit de linden, de klaver en de hei te halen wat er in zit.

* * *

De teruggang in de bijenhouderij demonstreerde zich onlangs zeer duidelijk op de bijenmarkt in Tilburg, waar niet meer dan zestig volken werden aangevoerd. Ook het aantal bezoekers was gering, in tegenstelling tot vroeger jaren, toen de markt vele honderden belangstellenden trok.

„De oorzaak van de teruggang," zo vertelde ons de heer J. Andriessen, secretaris van de bijenhoudersbond van de N.C.B., die de markt sinds 30 jaar organiseert, „moet gezocht worden in het gebrek aan belangstelling bij de jeugd, waardoor de oude imkers geen opvolgers krijgen. De vele mogelijkheden tot vrije-tijdsbesteding, die ook de plattelandsjeugd tegenwoordig heeft, o.a. in de beoefening van allerlei sporten, en ten dele de gemakzucht van onze tijd, werken in het nadeel van de bijenteelt, vroeger een door velen beoefende sport, die tegelijk een aardige bijverdienste opleverde, althans in de goede jaren." Zo heel schaars zijn deze laatste niet: 1957 was een heel goed honingjaar, dat vele imkers veertig kilo per kast opleverde, à f 1.50 per kilo, en ook 1955 was gunstig.

De daling van het aantal imkers — dat in enkele jaren bijna gehalveerd is — wordt niet alleen betreurd door de bijenvrienden, maar ook door de fruittelers, die de imkers nodig hebben voor hun oogst en die graag *f* 6,- per volk betalen als reisvergoeding voor de bijenvolken die in de tijd van de fruitbloei naar de bongerds worden gebracht. Het wordt steeds moeilijker, voldoende bijen te krijgen, temeer omdat veel imkers huiverig zijn om hun volken naar het fruit te sturen, in verband met het spuiten, waardoor de volken soms grote schade lijden. Imkers en fruittelers voeren reeds geruime tijd overleg om dit euvel de baas te worden.

De Tilburgse bijenmarkt is niet alleen verwaterd door het teruglopen van de bijenhouderij, maar ook door het uitvallen van de export: vóór de oorlog werden veel bijenvolken via Tilburg naar Engeland verkocht, maar deze handel is na de bevrijding snel teruggelopen, o.a. omdat men in Engeland met ziekten kampte. Een hoofdmotief voor het instellen van de markt was destijds het leggen van contact tussen imkers en fruittelers, die vaak zelf bijen kochten vóór het bloeiseizoen. Het „reizen" van de bijenvolken heeft daar sindsdien in voorzien.

De katholieke bijenhoudersbonden, die achter de Tilburgse markt staan, hebben deze echter gehandhaafd voor de imkers onderling en uit propagandistische overwegingen. Helaas, een markt zonder aanvoer en zonder bezoekers heeft ook geen propagandistische waarde meer. Ze draaide dan ook uit op een langgerekt borreluur van een klein clubje oude imkers, een uitstervend ras, dat zich snel zal moeten bezinnen op effectieve middelen om hun gedunde gelederen aanvulling te geven.

Plannen voor bouw nieuwe textielfabriek in Suriname in vergevorderd stadium

Paramaribo. — In een interview deelde de heer K. van Gelder, directeur van T.W.S. mede, dat vergevorderde plannen bestaan voor de bouw van een nieuwe fabriek op een terrein bij hermitage.

Het bedrijf, dat nu in vier loodsen op Soekibakka is ondergebracht, nadat het in 1950 in een loods begon, is uit de beschikbare ruimte gegroeid. T.W.S. werkt grotendeels voor uitvoer. De afzet op de plaatselijke markt is wel redelijk, maar niet rendabel voor een zo groot kledingbedrijf.

Sedert 1950 is de uitvoer van jaar tot jaar met sprongen vooruitgegaan en maakt nu reeds een belangrijk percentage uit van de totale Surinaamse uitvoer naar het Caraibisch gebied.

Tot de bestaande caste markten behoren Aruba, Curaçao, Cayenne, Trindad, Barbados, Martinique, Guadeloupe, Antigua, St Thomas, Jamaica, de Dominikaanse Republiek, Bermuda en Nieuw Guinea. In dit jaar komen daar nog bij San Salvador, Guatemala en Brits Honduras.

Surinaamse arbeidsleiders vertrokken naar TRINIDAD

Paramaribo. — Op 19 april vertrokken de heren L. E. Eliazer, bestuurslid van de Cadorit H. H. Slager, secretaris-administrateur van de Surinaamse Werknemers Organisatie en Ph. Artist, onder-voorzitter van de Paranam Mijnwerkers Bond, naar Port of Spain, Trinidad, ter bijwoning van een arbeidsconferentie van de Cadorit, welke aldaar van 20 tot en met 23 april werd gehouden.

De heren vertegenwoordigden respectievelijk de Surinaamse Mijnwerkers Unie, de Surinaamse Werknemers Organisatie en de Paranam Mijnwerkers Bond, alle leden van de Orit en Cadorit.

Aan deze derde twee-jaarlijkse conferentie van de Caraibische afdeling van de Inter-Amerikaanse Arbeidersorganisatie namen 33 afgevaardigden deel, w.o. vertegenwoordigers van Mexico, de Verenigde Staten, Canada, Brits-Guyana, de Brits Westindische Federatie, Suriname en de **Nederlandse Antillen.**

De agenda van de conferentie bevatte besprekingen over de arbeidsvoorwaarden en het loon van de arbeiders in de suikerindustrie, van de zeelieden, het vervoerspersoneel en van de mijnwerkers.

Merkwaardige bidprentjes

XV

Het is dit jaar honderd jaar geleden dat de eerste foto gemaakt werd van het St. Elisabeths gasthuis. Die foto bestaat nog steeds. Het is bovendien vijf en zeventig jaar geleden dat de stichter van het hospitaal overleed.

Geboren de 11de april 1827 te Breda uit een aanzienlijke familie, maakte Ferdinand Kieckens zijn eerste studies in verschillende colleges van het bisdom Breda. Hij kwam op Curaçao de 23ste november 1849 als diaken en werd het volgend jaar op 25 mei alhier priester gewijd. Van die dag af begon zijn onvermoeide en omvangrijke arbeid voor de Curaçaose Missie. Zijn meest bekende prestatie is wel de stichting van het St. Elisabeth's Gasthuis (1855) en van het St. Thomascollege, waarvan de bouw bijna geheel door hem bekostigd werd.

Het werd gebouwd op de grond San Fuego genaamd, ten westen van **Casháca of Santa Cruz,** waarop de oudste bouw van het hospitaal stond. Op **San Fuego** stond een oud landhuis, dat ingericht werd voor oude en gebrekkige vrouwen.

Later werd op diezelfde grond het hospitaal uitgebreid en het St. Thomascollege gebouwd en herhaaldelijk uitgebreid. Kieckens droeg ook veel bij tot de bouw van de kerk en pastorie van Pietermaai. Niet de tegenwoordige pastorie, maar de vroegere (1860-1884). De tekening daarvoor was gemaakt door pastoor Schoonen. In 1859 kwam Marie Kieckens naar Curaçao als Soeur van Roosendaal; zij was een zus van de priester. Zij werkte op **Welgelegen.** Haar tegenwoordigheid zal van invloed zijn geweest, dat de onuitputtelijke Mgr. Kieckens de bouw van de kapel aldaar betaalde. De tekening, lichtelijk nageaapt van de kerk van Pietermaai, was van pastoor Schoonen.

Kieckens was de man die met Te Riele een nieuwe missie wilde beginnen onder de Indianen van Goajira, een landengte in Colombia. De poging mislukte ondanks al hun ijver en goede wil. Beide waren al over de vijftig, te oud voor pionierswerk in de wildernis. Kieckens hield er geen boekhouding op na. Niemand zal ooit kunnen narekenen, wat deze man besteed heeft aan goede werken ten bate van de Curaçaose bevolking. Alleen God weet het.

De tekst van zijn bidprentje luidde:
Bid God voor de ziel van de overledene:

MGR. FERDINAND EDUARD CORNELIS KIECKENS

Geboren te Breda de 11de April 1827, kwam aan op Curacao de 28ste Nov. 1849. Hij was werkzaam als kapelaan, pastoor, rector en tijdelijk administrator van de Missie. Hij overleed na de laatste H.H. Sacramenten meermalen ontvangen te hebben op de 8ste Dec. 1893.

Bemind bij God en bij de mensen is zijn nagedachtenis in zegening. Hij was een vader voor de armen, een trooster voor de bedroefden en een hulp voor de verlatenen. Maar de Heer heeft zijn dienaar niet gespaard, want dien de Heer liefheeft, stelt Hij op de proef; en zalig de mens die de proeving doorstaat.

En de koning zal zeggen: Komt gezegenden mijns Vaders, want ik had honger en gij hebt mij te eten gegeven, ik was vreemdeling en gij hebt mij ontvangen in huis; ziek, en gij hebt mij bezocht. Telkens wanneer gij dit gedaan hebt aan de minste mijner broeders, hebt gij dit aan mij zelf gedaan.

Mijn beste kinderen, doet hetgeen gij van mij gezien, geleerd en ontvangen hebt en de God van vrede zal met u zijn.

(Woorden uit de H. Schrift)

Mijn broeders in het priesterschap, gedenk in het priesterschap, gegedenk mijner aan het altaar des Heeren en gij allen, die mij bemind hebt, helpt mij door uw gebed bij God.

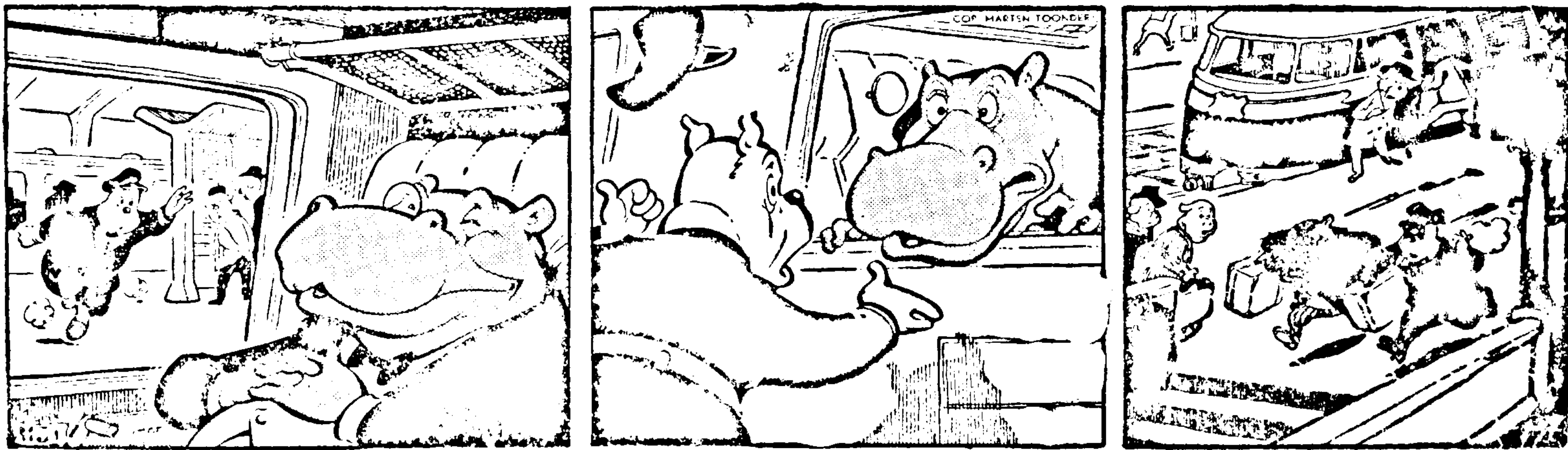
Gezegend zij het heilige, onbevlekte en zuivere hart van Maria, de moeder van God.

R.I.P.

(Gedrukt bij) Typ. N. Luyten, Tilburg.

M. D. Latour O.P.

HEER BOMMEL en de Zwarte Zwadderneel



3151 Burgemeester Dickerdack zat glimlachend in de trein die hem naar zijn vacantieoord zou voeren en wachtte op het vertrek.

„Hoe prettig is het om naar een beter land te kunnen gaan!" prevelde hij voor zich heen. „Een beetje ontspanning is broodnodig voor ons, overwerkte overheidsfiguren. Hier in Rommeldam is alles narigheid en zorgen. De kranten staan er vol van en soms stijgt het me tot de boordeknoop. Maar ergens anders zal het beter zijn".

Mijmerend wierp hij een blik uit het coupéraam en toen werd zijn aandacht getrokken door commissaris Bulle Bas, die het perron op kwam draven.

„Burgemeester!" riep de politiechef buiten adem. „Kom gauw! Er zitten een paar verdachte elementen achter uw bureau die de narigheid willen bestrijden!"

„Ja, ja, dat is in orde!" zei de magistraat. „Ik heb ze volmachten gegeven. Help ze een beetje, Bas!"

„Maar ze willen álles bestrijden!" riep de commissaris wanhopig. „De cafés en de kranten en de bioscopen en de radio en de tabak! Dat is allemaal winderigheid, zeggen ze! Dat moet allemaal verboden worden — en dat loopt me uit de hand, burgemeester!"

De heer Dickerdack stiet een geplaagde kreet uit. Hij greep zijn bagage uit het net en sprong uit het rijtuig.

„Men kan ook nooit iets aan anderen overlaten!" hijgde hij, terwijl hij naast Bulle Bas over het perron draafde. „Er komt altijd narigheid van. Ach, de aarde is een tranendal!"

„Nou, en anders ga ik er voor die Bommel wel een van maken!" riep de commissaris grimmig.

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

2

Dat is meteen mijn eerste teleurstelling geworden. Bij notaris van Meerdonk namelijk werden er in die dagen juist enkele weilanden van de gemeente verpacht. Nu valt het niet mee om te boeren op gehuurde grond als je over voldoende geld beschikt om grond te kopen, maar er zat niets anders op. Er was nu eenmaal geen vierkante meter vrij.

Voor ik van huis ging, zei vader veelbetekenend: „Ik wens je veel geluk, Johan."

Verwonderd keek ik hem aan.

„Sinds wanneer," vroeg ik, „is het pachten van een stuk grond 'n kwestie van geluk geworden? Die grond wordt de mijne, al moet ie me 'n tientje de meter kosten."

„De tijden zijn niet meer als vroeger, jongen," antwoordde vader glimlachend, maar hij wilde verder niets loslaten.

In het kantoorvertrek van de notaris waren minstens veertig boeren bij elkaar.

Ik schrok van dit aantal. Het tekende de moeilijkheden, waarmee vrijwel iedere boer in ons dorp te kampen had, ten voeten uit.

Met de pet in de hand stonden de mannen achter een ongeverfde bank zachtjes met elkaar te praten over de dingen van hun bedrijf — behalve natuurlijk over hun tekort aan bouwland.

Een bleke kantoorbediende sloeg een hagel van droge tikgeluiden uit een dof-zwarte schrijfmachine. De kale muren ketsten iedere tik vinnig terug in de holle ruimte. De bediende zat roerloos. Alleen zijn vingers bewogen zenuwachtig.

Plotseling stond de notaris voor de balustrade; niemand wist precies, waar hij vandaan was gekomen.

Notaris van Meerdonk was een oud, korzelig mannetje, dat ongelooflijk slordig gekleed ging. Wij boeren hadden zonder uitzondering veel met hem op om zijn onkreukbare eerlijkheid, en vooral omdat hij — iedereen voelde dat — de boeren een warm hart toedroeg.

„Heren," begon hij zakelijk, „ik neem aan, dat u stuk voor stuk belangstelling heeft voor de aangekondigde percelen."

De pientere oogjes bliksemden even in het rond, en hij rukte aan zijn grauwkleurig sikje of het er tot de wortel uit moest. De woorden kwamen met nijdig-krakende rukjes over zijn lippen, maar toch klonk er een niet te miskennen ondertoon van warme sympathie in door.

„Zoals u weet," vervolgde hij, „stelt de Grondkamer een maximumprijs vast voor de pacht en..." — hier stootte hij een schor lachje uit — „aangezien u vermoedelijk allen bereid bent die prijs te betalen, zal ik wat papiertjes in mijn hoed gooien. Op één daarvan staat mijn handtekening. Wie dit briefje trekt, is pachter van perceel nummer één."

Het was of ik een klap in mijn gezicht kreeg. Mijn eerste opwelling was, in lachen uit te barsten en hard weg te lopen.

De notaris begon de aanwezigen te tellen. Ik bleef staan. In een oogwenk had ik de naakte waarheid doorvoeld: het ideaal, dat ik mij van het boerenbestaan had gevormd, was een illusie. Ik liep nog rond met de gedachte aan de vrije, onafhankelijke boer, die zijn belasting betaalt, en verder doet wat hem goeddunkt, de boer, zoals die in de Middeleeuwen geleefd moet hebben. Maar de boer van tegenwoordig leeft heel anders. Hij ziet zich de prijzen voorgeschreven, de gewassen, en de bestrijding van ziekten. Hij werkt met sublimaten en acetaten, met poeders en vergiften, gelijk een ervaren drogist. Met de spuit is hij meer vertrouwd dan met de spade. Hij verzorgt zijn gewassen niet langer; hij doktert er aan.

In sommige dictatuurstaten dwingt men de boer eenvoudig, een voorgeschreven gewas te telen. Maar hier zal men op den duur zóveel teeltverboden uitvaardigen, dat er tenslotte maar één gewas te telen overblijft — en dat is natuurlijk ook een manier.

De boer van tegenwoordig?

Hij is een schakel geworden zonder veel vrijheid van beweging. Hij zit vast in de oppermachtige organisatie van een geciviliseerde maatschappij.

Op dat moment kon ik al deze waarheden niet aan.

De notaris telde mij als nummer zesendertig. Nummer zesendertig.



„En, Martens?" vroeg de notaris.

„Pardon, notaris," zei ik.

Mijn stem moet een innerlijke spanning verraden hebben: alle boeren keken verrast op. Zelfs de kantoorbediende draaide zich half om: een wandelstok op een pianokruk.

(Wordt vervolgd)

De Oost-West verbinding in SURINAME

Paramaribo. — Aan de verbinding Oost—West wordt momenteel op de volgende drie punten gewerkt:

1. Vanuit Moengo, waar door Suralco de eerste 5.4 km. wordt aangelegd. Verwacht wordt, dat men hier binnen de daarvoor uitgemeten tijd gereed komt.
2. Het trajekt Tamanredjo—Commetawane, ongeveer 14 km. lang, waar O.W. en C. bezig is met het ontbossen tot aan de Commetewane-rivier en het op profiel brengen van het weggedeelte. De gelden voor de bouw van een betonnen brug met rijvlak van zes meter over de Orleanekreek zijn reeds gevoteerd.
3. Het trajekt Wageningen—Groot Henarpolder, lang 14 km., waar de Stichting Machinale Landbouw de aanleg verzorgt.

Voorts wordt gemeld, dat de verkenning van het trajekt Meerzorg—Tamanredjo is volbracht. Het gedeelte tussen de Commetewane—Potribo en Peprepassikreek zal in de as. grote droogte worden verkend. Voor de verbinding over de Commetewanekreek zal een betonnen brug van het type over de Orleanekreek worden geconstrueerd.

Mogelijke vestiging van siersteenindustrie in SURINAME

Paramaribo. — De steengroeve bij Albina, welke door dr G. R. Chin Ten Fung geëxploiteerd zal worden, houdt ook beloften in voor de vestiging van een voorshands bescheiden siersteenindustrie. Gebleken is, dat het materiaal, afkomstig uit de groeve, niet alleen geschikt is voor steenslag, doch tevens benut kan worden als siersteen voor grafzerken, monumenten, bouwwerken, etc.

Indien tot oprichting van een siersteenindustrie wordt overgegaan, ligt het in de bedoeling een in deze branche geschoolde buitenlandse kracht aan te trekken.

Belangrijke verbeteringen in organisatie en uitrusting van het San Pedro hospitaal

Oranjestad. — Onder de zeer energieke leiding van pater Kruidenberg, die sinds enige maanden tijdelijk direkteur is van het San Pedro hospitaal, worden, meest in stilte, maar voortdurend, belangrijke verbeteringen aangebracht in de organisatie en uitrusting van ons hospitaal, waardoor het zo langzamerhand gaat behoren tot een der best geoutilleerde uit de omgeving.

Een grote stap vooruit betekende het aanstellen van een vast aan het hospitaal verbonden arts, mej. dr Maria Schaeffer, die in het begin van de maand arriveerde en voorlopig werd ondergebracht in het Zustershuis. Tot dusver heeft het hospitaal nimmer een eigen geneesheer gehad en de nadelen, die dit met zich meebracht, zijn door de komst van dr Schaeffer geheel ondervangen. Dank zij haar zeer gespecialiseerde ervaring en opleiding tot chirurge, betekent de komst van dr Schaeffer tevens, dat Aruba weer beschikt over twee chirurgen (dr A. A. Schlachter voorlopig tot 1 september met verlof). Het is vooral aan dr Hazenberg te danken, dat men beslag heeft weten te leggen op de zeer bekwame dokter Schaeffer. Sinds 1951 was zij werkzaam aan het gemeentelijk ziekenhuis van Amsterdam (Weesperplein), waar dr Hazenberg tot voor zijn komst naar Aruba eerste geneesheer en chirurg was.

Hypermodern instrumentarium

Dr Schaeffer werkte de laatste twee jaar in Nederland met het allernieuwste instrumentarium voor narcose, waarbij de zg. intubatie-methode wordt toegepast.

Het San Pedro Hospitaal heeft zojuist een dergelijk kostbaar apparaat ontvangen en is daarmede vermoedelijk eerste ziekenhuis in Latijns-Amerika en het Caraibisch gebied, dat over dit instrument beschikt. De methode is buitengewoon doelmatig en maakt tal van zeer gecompliceerde operaties, waarvoor hen tot dusver de patiënten naar Europa of Amerika moest zenden, ook op Aruba mogelijk.

De nieuwe apparaten stellen de chirurg technisch in staat iedere operatie te verrichten. Tegelijkertijd werd door de hospitaaldirektie een zeer moderne, volautomatische, elektrische operatietafel besteld, welke inmiddels werd geplaatst. Deze tafel is voorzien van een „verlengstuk" voor beenchirurgie en ook deze aanwinsten betekenen een zeer grote verbetering. Glimlachend kon dr dr Hazenberg nu vertellen over de nog al primitieve methode, die men tot nu toe, noodgedwongen, moest toepassen. Bij bepaalde beenbreuken, waarbij het noodzakelijk is beenstukken chirurgisch aan elkaar te hechten, moest men nog al eens een beroep doen op een potige marinier, die het been moest rekken en in een bepaalde stand, soms geruime tijd zo stil mogelijk moest houden. Dat alles behoort nu tot het verleden. Met de nieuwe extensie-apparaten van de operatietafel kan men het been in ieder gewenste stand houden en kan de chirurg veel nauwkeuriger en afdoender werken, dan tot nu toe ooit mogelijk was.

Groot is onze bewondering voor het vernuft en de kennis, welke ten grondslag liggen aan de nieuwe instrumenten en hulpmiddelen. Maar even groot is onze respekt voor de bijna „wonderbaarlijke" wijze, waarop de ziekenhuisdirektie kans ziet om het geheel ongesubsidieerde hospitaal op zo uiterst doelmatige wijze te moderniseren.

Met het aanstellen van een vaste arts en het ingebruik stellen van het moderne instrumentarium voor de operatiekamer, enkele maanden na de ingebruik name van de allermodernste roëntgenapparaten, blijft er nu weinig meer te wensen, behalve dan natuurlijk een nieuw, groter gebouw, waarvoor de plannen in een vergevorderd stadium van voorbereiding verkeren.

Aruba kan trots zijn op en dankbaar voor zijn hospitaal San Pedro de Verona.

De Filmtruck

Oranjestad. — De filmtruck van de Stichting bestrijding Alcoholmisbruik op Aruba zal deze week voorstellingen geven op: maandag 5 mei te Noord op het plein voor de politiepost, woensdag 7 mei te Calabas, en vrijdag 9 mei te Tanki Leendert, terrein jeugdcentrum.

De voorstellingen beginnen om half acht des avonds en duren ongeveer een uur.

LIEFDADIGHEIDSWEDSTRIJD

Oranjestad. — Ten bate van een steunfonds voor de voetballer Odor van Hollandia, die verleden jaar zijn been brak en daardoor grote kosten had, wordt donderdag a.s. een vriendschappelijke voetbalwedstrijd gespeeld tussen een selektie van Noord en RCA. De wedstrijd vindt plaats in het Wilhelminastadion.

Jeugd baseballteam naar Dominicaanse Republiek?

Oranjestad. — Er bestaan plannen om in augustus een jeugd-baseballteam (spelers beneden de achttien jaar) af te vaardigen naar een internationaal jeugdtournooi in de Dominicaanse republiek.

In verband hiermee werd gistermorgen een oefenwedstrijd gespeeld tussen een jeugdselektie en Nesbitts. De wedstrijd, die in het sportcentrum van Noord werd gehouden, eindigde met een overwinning van Nesbitt met 11-5.

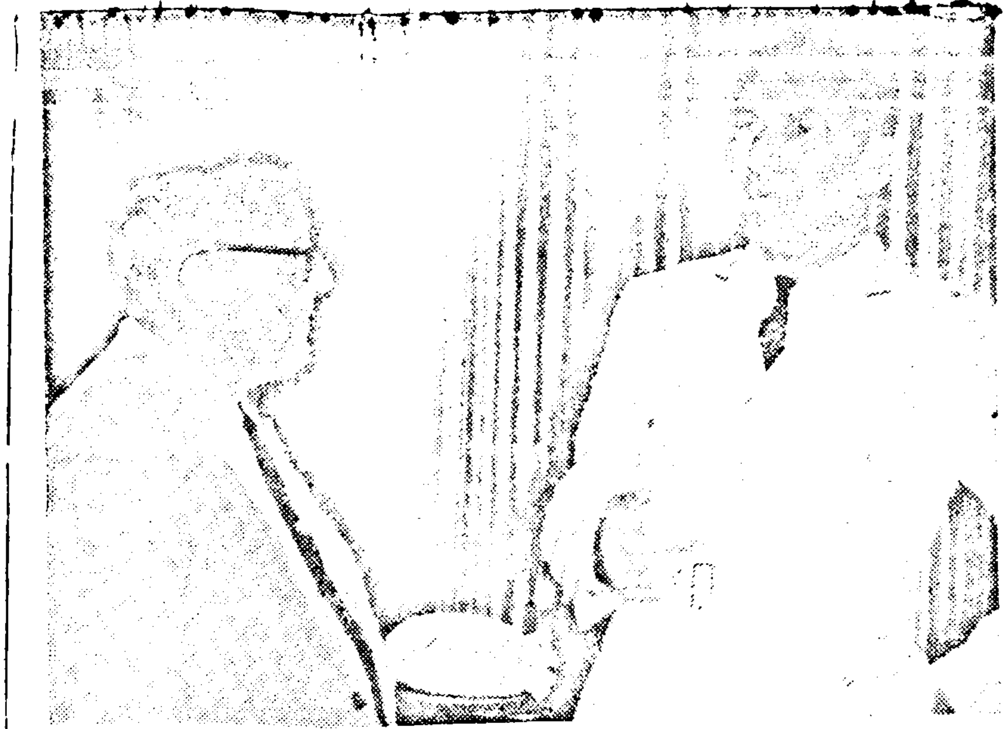
In de nabije toekomst volgen selektie-trainingswedstrijden tussen het jeugdteam, Amster en High Life.

FILM - LIGA

Oranjestad. — Woensdag 7 mei as. wordt door de Arubaanse Filmliga een programma gebracht in Club Caribe. Daarin zal men zien de voorfilm „Royal Tournament", een reportage van de grote jaarlijkse militaire show in Earl's Court, Engeland.

De hoofdfilm is „Roma Citta Aperta", de zeer bekende film van Robert Rosselini. In de hoofdfilm o.a. Maria Michi, Anna Magnani en Aldo Gabrizi. De film heeft Engelse onderschriften. De film kan worden beschouwd als de eerste van de geweldige renaissance van de Italiaanse filmkunst van na de oorlog. Het is een door en door realistische rolprent, waarin men grote openhartigheid toestanden en personen worden getekend.

„Roma Citta Aperta" is geen poging tot rechtvaardiging van de houding van het Italiaanse volk, maar een schildering van de schaamte, die de Italianen gevoelen over de nationale smaad van een volk, dat het eerste was, dat zich liet kluisteren in het Fascisme.



De heer Hubrecht Danker gaat thans na bijna 28 dienstjaren met welverdiend pensioen. Zaterdagmorgen jl. werd in Club Watapana op Aruba een afscheidsbijeenkomst gehouden. Foto: waarnemend commissaris Stuvel bood de heer Danker namens het personeel een afscheidscadeau aan.

POLITIEKORPS nam afscheid van verdienstelijk personeelslid

Oranjestad. — Zaterdagmorgen werd door de politie in Club Watapana officieel afscheid genomen van de heer Hubrecht Danker, die na bijna 28 dienstjaren de dienst met pensioen gaat verlaten.

Toen de collegae en vrienden van de heer Danker een plaats hadden gevonden, nam de wnd. commissaris van politie, de heer Stuvel het woord die zeide dat het hem speet van een zo verdienstelijk man als de heer Danker afscheid te moeten nemen.

Een eervolle carrière, die op 13 juni 1930 begon, wordt hiermede afgesloten. De heer Danker kwam op die datum bij de Politietroepen en vertrok nog datzelfde jaar naar de Antillen. In 1933 stapte hij over naar de burgerpolitie, waarna in 1934 overplaatsing volgde naar Aruba waar de heer Danker sindsdien onafgebroken werkzaam bleef. In 1938 volgde zijn benoeming tot hoofdagent.

De laatste jaren was de heer Danker verbonden aan de afdeling „Speciale diensten" en had hij vooral te maken met de vreemdelingen. Hierbij kwam zijn zeer omvangrijke kennis van lokale toestanden en omstandigheden hem wel van pas.

Hij was een vraagbaak en de vertrouwde steunpilaar van zijn superieuren en de ware vriend van de vreemdelingen. Hij onderscheidde zich echter niet alleen door zijn ervaring en kennis, maar vooral ook door zijn grote mensenkennis en takt.

Het mag als een zeer byzondere eer voor hem en voor het korps worden beschouwd, dat enige jaren geleden door de Venezolaanse consul en met speciale toestemming van de procureur-generaal en de gouverneur aan hem, als stoffelijk bewijs van waardering, een gouden horloge werd aangeboden.

Met de beste wensen voor de toekomst en een geschenk, dat bijeengebracht werd door het gehele personeel, beëindigden de heer Stuvel zijn rede.

Vervolgens sprak de direkte chef van de heer Danker, de heer van Marion. Deze zeide dat de heer Danker moeilijk, of misschien zelfs in het geheel niet te vervangen zal zijn. Het oordeel van de heer Danker bleek steeds weer juist te zijn en zijn voorspellingen kwamen altijd uit.

Spreker zal altijd dankbaar zijn voor de loyale medewerking en uiterste plichtsbetrachting, die hij bij de heer Danker heeft mogen ontmoeten.

Tenslotte sprak nog de heer Toppenberg van het bestuur van Club Watapana, die afscheid nam van de heer Danker als mede-oprichter en bestuurslid van de club. Hij zeide te hopen dat de heer Danker later nog met genoegen aan Aruba en de club zal terugdenken.

De heer Danker beantwoordde de verschillende sprekers, wier loftuitingen hem diep troffen. Zeer verrast en dankbaar was hij met het royale geschenk van het korps en aan de heer Toppenberg gaf hij de verzekering, dat hij in Goes, waar hij zich als goed en trouw Zeeuw gaat vestigen, zeker veel aan Aruba en de Watapanaclub zal terugdenken.

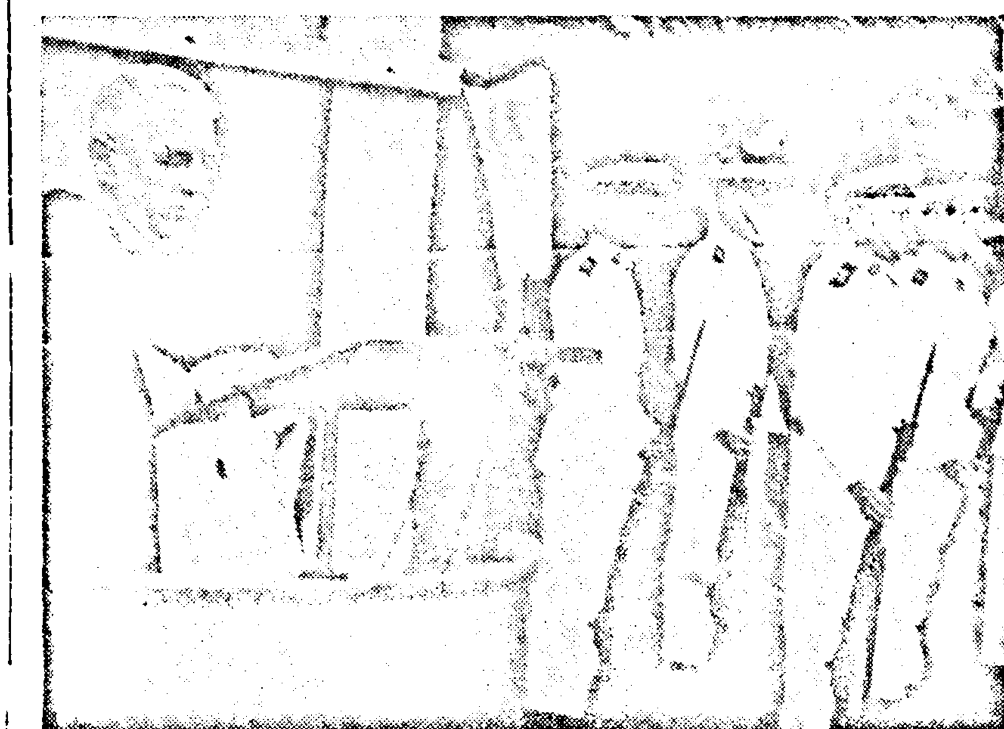
„Hier ligt een heel belangrijk deel van mijn leven". „Aruba zal ik nimmer willen, maar ook niet kunnen vergeten..."

In de bar werd daarop een afscheidsdronk genoten, en heel wat herinneringen opgehaald uit de veeljarige loopbaan van de heer Danker en de „goede" oude tijd.

Bij de vele wensen voor een langdurig en voorspoedig pensioen, die de heer Danker reeds bereikten, voegen wij gaarne ook langs deze weg de onze....

ARUBA herdacht de gevallenen van de tweede wereldoorlog

Oranjestad. — Onder een grauwe lucht en enkele striemende regenvlaggen werden zaterdagmorgen, voor de gedenkplaat in de Willem III toren, de doden uit de tweede wereldoorlog herdacht.



Zaterdagmorgen werden op Aruba de doden uit de tweede wereldoorlog voor de gedenkplaat in de Willem III-toren, herdacht. Foto: de Eerw. pastoor Burgemeester tijdens het uitspreken van zijn herdenkingsrede.

Links en rechts van de toren stond een gewapende wacht van de Mariniers opgesteld, op het bordes de „kleine kapel", bestaande uit tamboer en pijper, verder een deputatie van de Mariniers en een aantal genodigden, onder wie vertegenwoordigers van de geestelijkheid, leden van de rechterlijke macht, gedeputeerden, hoofdambtenaren, consuls, en vertegenwoordigers van tal van verenigingen en instellingen.

Ceremoniemeester was de heer Nicolas A. Piña — Lampe. De plechtigheden begonnen met het signaal „stilte", het half-stok hijsen van de vlaggen en het Wilhelmus. Daarna werd achtereenvolgens gesproken door de tijdelijk gezaghebber, drs. de Boer, de weleerwaarde heer ds.J. Visser en de Zeer Eerwaarde pastoor Burgemeester, die allen op treffende wijze de nagedachtenis van hen, die voor onze vrijheid het hoogste offer brachten herdachten.

Na de redevoeringen werden kransen gelegd en wel achtereenvolgens door de tijdelijk gezaghebber, namens de bevolking van Aruba, door de Commandant van de Marinierskazerne, door de Kon. Vereniging „Onze Vloot", afdeling Aruba, het „Algemeen Nederlands Verbond", de direktie van de Arend Petroleum maatschappij, de familie Jandrup, het amrikaanse consulaat, het Venezolaanse consulaat, mevrouw Maria Velazquez Verhoed, de Lago oil & transport Co. de Petroleum Workers Federation of Aruba, de Nationale Volkspartij, afdeling Aruba, en de heer August E. Muller.

Met het signaal „Last Post" eindigde de plechtigheid, waarvan een ooggetuigenverslag werd uitgezonden door Voz di Aruba.

Geslaagde Amerikaanse avond op BASIRUTI

Oranjestad. — Zaterdagavond werd in Basiruti een tweede feestavond gehouden in het kader van de serie „internationale avonden". Deze zijn bedoeld om het internationale karakter van de bevolking van ons eiland nog eens te beklemtonen en tevens om op deze wijze een bijdrage te leveren tot het beter verstaan van elkaar.

Dit keer was het een Amerikaanse avond, welke georganiseerd werd in samenwerking met de Esso Club. Er bestond grote belangstelling voor het gebeuren. Er werden tussen de 400 en 500 kaarten uitgereikt en er was dan ook geen stoel onbezet. Zelfs moest men stoelen „lenen" uit de hotelkamers.

De organisatie van de avond was in handen van een speciale commissie, waarin zitting namen de heer en mevrouw J. C. Walker, de heer en mevrouw J. Quitter, mevrouw P. Bergfield en de heren M. Soderstom en A. Hellwig.

Basiruti's secretaris Jos van der Schoot opende de avond en heette leden en gasten van harte welkom. Hij introduceerde de ceremoniemeester van de avond, de heer Al Hellwig, die verder op zeer verdienstelijke wijze de avond leidde.

Er waren vele attrakties, waaronder een aantal doorprizes. De hoofdprijs, een gratis weekend op Basiruti, werd gewonnen door de heer en mevrouw W. Strijland van het drijvende restaurant Bali.

De muziek werd verzorgd door de Stardusters, onder leiding van Richard de Keyzer, terwijl ook chef-kok Joseph Muntzenhofer een compliment verdient voor zijn uitgebreid en schitterend ingericht koud buffet.

Onder de gasten bevonden zich ook een aantal touristen van de Santa Clara. Zij amuseerden zich zo, dat zij te laat van Basiruti vertrokken en de „Clara" enige tijd moest wachten en met vertraging vertrok.

Steelband en calypso's.

Voor het komend weekend werden door Basiruti de zeer bekende steelband „Silvertone" van Trinidad en een calypso gezelschap uit dat eiland geëngageerd.

Op die avond zullen de Lions hun jaarlijks „moederdagdinner" hebben in Basiruti.

Voor de leden van Basiruti wordt er zondag een koud buffet ingericht, met de bedoeling dat de moeders die dag thuis niet behoeven te koken.

Heren van der Ven en Rayffery bridgekampioenen van ARUBA

Oranjestad. — Zaterdagavond werd het tournooi om het bridgekampioenschap van Aruba, dat georganiseerd werd door de club Aruba Ariba, beslist en werden de heren van der Ven en Rayferry tot kampioenen uitgeroepen. Zij werden op de voet gevolgd door de heren Grinsven en Vocks en als derden in het tournooi eindigden mejuffrouw Schonk en mr. Schrage.

Voor het kampioensschapstournooi werd door dertig paren ingeschreven.

Na een serie selektiewedstrijden bleven er tien paren voor de finales over.

De overeenkomst tussen LAGO en L.E.C.

San Nicolas. — De Lago-president deelt het volgende mede:

Een arbeidskontrakt met geldigheid van een jaar werd op 26 april getekend door de direktie van de Lago en de werknemersraad Lago Employee Council. Deze ondertekening is het sluitstuk van meer dan twee maanden onderhandelen. Op 5 april werden de onderhandelingen opgeschort toen geen overeenstemming kon worden bereikt ten aanzien van een voorgestelde kortere werkweek of een algemene loonsverhoging. Zij werden echter voortgezet op 14 april tot uiteindelijke overeenstemming. Het nieuwe arbeidskontrakt treedt in werking op 1 mei, terwijl de bepalingen van het voorgaande kontrakt tot die datum in acht zullen worden genomen.

In wezen zijn alle verbeteringen en wijzigingen, waarover men het tot 5 april eens was, in het nieuwe arbeidskontrakt behouden. Een uitzondering is de eenmalige uitbetaling van een duurtetoeslag naar reden van 5% van het loon nu, terwijl een tweede eenmalige uitkering wegens duurtetoeslag in december, zoals werd voorgesteld. In de plaats daarvan werd men het eens over een eenmalige uitkering aan werknemers, die op 1 mei 1958 op de betaalsrol voorkomen, en wel naar reden van 20.63 ten honderd van het basisloon over één maand. Deze eenmalige uitkering beoogt wijzigingen in de duurtetoeslag op te vangen tot 30

HOLLANDIA wint Julianabeker

Oranjestad. — Tot besluit van de voetbaltournooien met de Koningin Julianabekers als inzet, werd Zaterdagavond een laatste wedstrijd gespeeld tussen Hollandia en Trappers, die streden om de eerste plaats in de A klasse.

De twee teams hadden verleden week gelijk gespeeld en ofschoon reglementair slechts twee maal zeven en een halve minuut behoefde te worden overgespeeld, besloten de captains dat zij het liefste een volledige wedstrijd speelden.

Dat werd dan meteen een goed slot van het tournooi.

Voor de voetbalontmoeting bestond van de zijde van het publiek slechts zeer matige belangstelling. Hollandia bhaalde met 3-1 een overwinning en legde daarmee beslag op de beker.

Van te voren was nog een jeugdwedstrijd gespeeld tussen de junioren van Jong Aruba en Bubali sportclub. Jong Aruba won deze vriendschappelijke wedstrijd met 1-0.

Tijdens de rust van de hoofdwedstrijd werden door de heer H. A. Kemmink van het Oranjecomite en de sportkoningin Aida Jacobs de verschillende bekers uitgereikt. In de Hoofdklasse was het Aruba Juniors dat met de hoogste eer ging strijden, terwijl sub kampioen werd San Nicolas Jrs.

In de A klasse Hollandia, met als sub-kampioen Trappers. In de B klasse respectievelijk Mosaico en Pova. In de reserve hoofdklasse: Aruba Juniors II en RCA II. In de reserve-Hoofdklasse Riverplate II en Hollandia II en bij de Junioren Bubali Sport Club en Jong Aruba.

De heer van Breet dankte, bij ontsteltenis van de voorzitter, namens de Arubaanse voetbalbond. Hij bracht hierbij hulde aan de spelers van de deelnemende teams en aan het Oranjecomitie, dat de prijzen beschikbaar stelde.

NOG STEEDS GEEN LICHTPUNT IN EUROPESE TOURNEE

Almelo brengt Curacao vierde (3-1) nederlaag in successie toe

„Clowneske speelsheid en goocheltrucs, maar weinig efficient voetbal

Almelo. — Ook de tweede wedstrijd van het Curaçaose elftal in Nederland, die zondagavond in Almelo tegen de tweede divisieclub „Heracle" is gespeeld, heeft geen overwinning van de ploeg uit de West op het Europese toernee gezien. Het is een 3—1 overwinning voor de thuisclub geworden, een uitslag overigens die men niet zo nauw met de wedstrijd zelf behoeft te verbinden.

Want na 25 minuten spelen in de eerste helft kon men moeilijk aan de indruk ontkomen, dat het Curaçaose elftal het boeken van overwinningen zeker niet meer op de allereerste plaats van deze rondreis heeft geplaatst, althans niet meer sedert de 8-1 nederlaag in Rotterdam en de 6-1 in Sochaux.

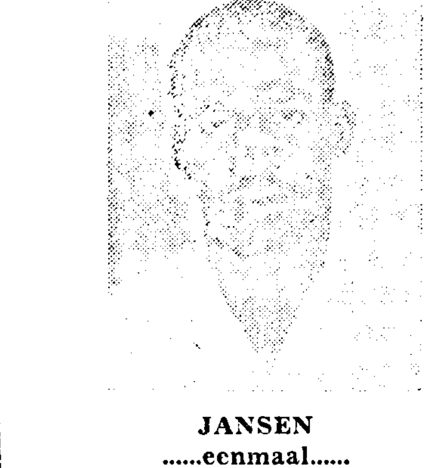
Het was dan ook niet verwonderlijk om van deze waarneming uitgaande de ontmoeting in Almelo meer te zien als een prettig kijkspel waarin Curaçao op zijn best voor de dag kwam met acrobatisch Zuidamerikaans spel (dat echter afwerking miste), en de Nederlanders in dit opzicht een even prettige troef uitspeelden in de persoon van de Zuid-Afrikaan Mokone.

Heracles was in de voorhoede en in de middenlinie versterkt met 3 spelers uit andere clubs en aangezien men zich hierdoor klaarblijkelijk sterker op een duchtige ontmoeting had voorbereid, vielen ook hier de winstpunten.

De „geleende" rechtsbuiten Houtveen verslocg de wederom uitstekend spelend doelman Pinedo in de 25ste minuut met het eerste doelpunt en direct daarop schoten Curaçao het lustige en plezierige centerspel te zullen verlaten, door het inzetten van aanvallen die groter kracht tot penetreren hadden. Schoop loste een schot van korte afstand, dat tegen beide doelpalen sloeg, en volgens sommige waarnemers zelfs een eind achter de doellijn was geweest voor keeper Koers met een vertwijfelde sprong de bal bemachtigde. Deze opleving duurde echter maar kort. In de dertigste minuut was het weer Heracles dat de zaken nuchterder inzag, toen „goalgetter" Schuurman in een duel met Pinedo verwoed doorzette en 2-0 deed aantekenen.

Elf minuten na de rust was het nogmaals Houtveen die de werkelijk niet serieuze Curaçaose achterhoede bestrafte met een hoog schot uit moeilijke positie en aldus de stand tot 3-0 bracht. Trainer Aballay heeft toen blijkbaar zijn ploeg onder ogen gebracht dat het wel mooi, aantrekkelijk en soms geniaal was, maar dat er ook doeltreffende schoten bij hoorden.

Meulens, die de plaats van Matrona (nog steeds geblesseerd na de wedstrijd in Charleroi) had ingenomen, verhuisde naar zijn eigenlijke rechtshalf plaats. Canword ging zich uitsluitend op de verdediging toeleggen. En het klopte zo wel, doch de voorhoede nam alleen genoegen met breed centeren, kort, artistiek doch nutteloos spel en goocheltrucs, die slechts eenmaal afronding von-den, toen Daal Jansen drie meter voor de doellijn geheel vrijspeelde, en de rechtsbuiten in de twintigste minuut het tegenpunt maakte, 3-1.


JANSEN ......eenmaal......

Voor de rest hebben de 10.000 toeschouwers een alleszins prettige avond gehad, onder prachtig weer (om half acht, bij het eindigen van de wedstrijd begon het pas te schemeren). Het is uitsluitend „show" geworden. Mokone poneerde zijn goocheltoertjes, Curaçao antwoordde met haast clowneske speelsheid. Mocht er iemand in de voorhoede van Heracles geblesseerd raken, dan waren daar Canword en Fefe Delannoy die vereend, onder hilariteit van het publiek, op spectaculaire en doeltreffende wijze aan het masseren sloegen.

Het was tenslotte volkomen begrijpelijk dat honderden kinderen bewonderend en handtekeningen vragend, na de wedstrijd zich om de Curaçaoënaars verdrongen. De show was voortreffelijk geweest.

Turkije—Curacao 2—1

Willemstad. — Nee deze kop is helemaal niet een vergissing. Bij het vernemen van de uitslag Nederland — Turkije (1-2), dachten wij onwillekeurig terug aan het jaar 1952, toen Curaçao van de ploeg van Turkije ook met 1-2 verloor te Helsinki. In deze wedstrijd had Hato de eerste penalty van zijn leven, dus de kans op de gelijkmaker, naast geschoten! Wat zou de uitslag Curaçao — Turkije bij een eventuele ontmoeting nu worden?

K.N.V.B.-uitslagen

Eerste Divisie A:
Roda Sport — Edo, afgelast
Eerste Divisie B:
Hermes-DVS 2 — Fortuna (Vlaardingen) 1-1, Sittardia — Rigtersbleek afgelast.

Om de KNVB-Beker

2e ronde:
Haarlem — Sparta 1-1.
Amateurs:

Eerste Klasse A
Zeeburgia — DWV 2-3.
Eerste Klasse B
ZAC — Sneek afgelast
Eerste Klasse C
Kimbria — Vlissingen 1-2.
Eerste Divisie A.
AGOVV — Roda Sport 1-0.
Eerste Divisie B.
Hermes DVS- — Fortuna Vlaardingen 1-1, Leeuwarden — Helmondia '55 3-1.

C.P.N.-knockout-toernooi

Willemstad. — Hieronder volgen enkele gegevens betreffende het C.P.N.-knock-out-toernooi.

Alle wedstrijden worden gespeeld op het C.P.N.-terrein.

Speeltijden:

A- en **B-klasse:** 2 x 25 minuten met 5 minuten rust.

Finale: 2 x 40 minuten met 10 minuten rust.

Veteranen: 2 x 20 minuten met 10 minuten rust.

Finale: 2 x 30 minuten met 10 minuten rust.

Alle wedstrijden, uitgezonderd de finales, welke met gelijkspel eindigen, zullen beslist worden door het nemen van strafschoppen 3 st., te nemen door 3 verschillende spelers met een max. van 3 x 3. Indien de stand daarna nog gelijk is, beslist het lot.

De finales:

Bij gelijkspel zullen de wedstrijden met 2 x 7½ minuten worden verlengd. Is de stand daarna nog gelijk, zullen strafschoppen worden genomen als boven omschreven.

Veteranen:

Alleen spelers boven 35 jaar of niet aktieve voetballers mogen aan deze wedstrijden deelnemen.

De beslissing van de scheidsrechter is bindend.

Het C.P.N.-bestuur doet een beroep op de medewerking van alle deelnemers voor een vlot en sportief verloop van dit toernooi.

N.V. O.G.E.M.

Rotterdam. — Op de maandag j.l. gehouden emissie van zes miljoen gulden vijf en half procent vijftienjarige obligaties N.V. overzeese gas- en electriciteit maatschappij te Rotterdam is voor een dermate groot bedrag ingeschreven, zo wordt aan het ANP medegedeeld, dat bij de toewijziging een zeer aanzienlijke reductie zal moeten worden toegepast.


Sir Bernard en Lady Docker zijn niet welkom meer aan de Riviera. En onder ons gezegd, heeft de lady het wel een beetje bont gemaakt, toen ze het nodig oordeelde de Monegaskische vlag te verscheuren. Nu zijn ze er niet meer mogen vertonen onder chique gasten in Cannes en Nice, dreven uit Monaco en de Maritieme Alpen, wat inhoudt, dat zij zich ook ging het spectaculaire echterpaar maar weer naar huis. Erg onder de indruk leken ze echter niet, toen ze (foto) vergezeld van hun zoon Lance arriveerden op London Airport.

Brits industriëel DOCKER en echtgenote werden uit MONACO verbannen

Monte Carlo. — Monaco en de Franse Riviera departementen Alpes Maritimes, Var en Basses-Alpes, hebben dezer dagen officieel de Britse industrieel Sir Bernard Docker en Lady Docker de toegang tot deze gebieden zonder nadere verklaring ontzegd.

De verbanning is geschied op grond van het verzoek van prins Rainier van Monaco en een uit 1951 daterende Monegaskisch-Franse overeenkomst om verbanningen uit Monaco voor het hele Rivieragebied te doen gelden. Steden als Cannes, Nice, Menton, Juan les Pins en andere zullen voortaan voor het echtpaar, dat veelvuldig aan de Riviera placht te verblijven, gesloten zijn. Twee Franse rechercheurs kwamen het te Cannes vertoeft, aanzeggen. Docker, die momenteel in een hotel verlaten. Lady Docker noemde de zij de stad en het departement moest laar aangedane behandeling „onverdeelijk", zij wil de zaak voor de rechter brengen. Reden voor de verbanning door prins Rainier was het feit, dat lady Docker een Monegaskische vlag had verscheurd uit woede, dat haar zoon niet voor de doopplechtigheid van prins Albert van Monaco was uitgenodigd.

Volgens regeringsfunctionarissen in Parijs bestaat er geen mogelijkheid tot beroep in een geval als dit. het enige beroep zou moeten gering van Monaco zijn.

De olie-produktie in de V.S.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute heeft de produktie van ruwe aardolie in de Verenigde Staten in de week per 25 april gemiddeld 6.218.000 barrels per dag bedragen tegen 7.537.000 barrels per dag in de overeenkomstige weekperiode van het vorige jaar.

New York. De Standard Oil Co. New Jersey heeft een regelmatig kwartaaldividend van 55 dollarcents gedeclareerd, dat betaalbaar is gesteld op 10 juni a.s. aan aandeelhouders, die op 12 mei in de boeken der maatschappij staan ingeschreven.

Brussel. — Op de Wereldtentoonstelling, die 17 april haar poorten opende, kunnen de bezoekers het zich bijzonder gemakkelijk maken. In de eerste plaats kunnen zij zich over een groot deel van het terrein laten rijden in een „motortreintje". Zij maken dan een rit van 5 kilometer over het terrein. De treintjes hebben tezamen een capaciteit van 2.400 personen per uur. Verder is er een stoeltjeslift, van waaruit men de tentoonstelling prachtig kan overzien. En tenslotte rijden over het terrein gemotoriseerde driewielers, die plaats bieden aan twee passagiers.

Op het terrein zullen 1150 politie-agenten en opzichters surveilleren.

Moderne spelopvatting der Turken verraste Oranje-elf

Verdiende 2-1 zege op weinig initiatieven ontplooiende Nederlanders

Amsterdam. — De droom, dat het Nederlands elftal na de 7—2 overwinning op Belgie en de 8—1 tegen Curaçao, tot de top van het Europese voetbal zou behoren, is gistermorgen wreed verstoord.

65.000 toeschouwers zagen in het Olympisch Stadion de Oranjeploeg een verdiende 1—2 nederlaag tegen de Turken ondergaan.

In hoofdzaak moet deze nederlaag geweten worden aan het gebrek aan tempo vooral in de voorhoede en met name van het binnentrio Wilkes - Schuurman-Lenstra. Wellicht heeft men de Turken onderschat, maar daarvan was toch geen sprake meer toen hun snelle midvoor Metin Oktay in de tiende en elfde minuut van de tweede helft de 1-0 achterstand had omgezet in de later beslissend bijlende 1-2 voorsprong.

In de eerste helft bleek de kracht van de Turkse achterhoede. Want weliswaar had Wilkes in de tweede minuut met een laag schot de Turkse doelman Turgay Seren op de proef gesteld en had de Turk later ook op een schot van Schuurman zijn talenten moeten tonen, maar erg gevaarlijk werden de Nederlandse aanvallen toch niet door de sterke persoonlijk dekking. De Turken zelf probeerden het met schoten van verre afstand, waarmee rechtsbinnen Kadri Aytac in de 23e minuut succes had. Maar de streng leidende scheidsrechter Leafe keurde het doelpunt wegens buitenspel af.

Nederland nam in de 31e minuut de leiding, toen Coen Moulijn door rechtsback Saim Tasengin gevloerd werd en Wilkes de penalty onhoudbaar inschoot. (1-0).

Even voor tijd kogelde Schuurman na een goede combinatie met Notermans op doel, maar de Turkse doelman bracht redding.

In de tweede helft hadden de Turken enige omzettingen in de voorhoede aangebracht en daarmee bleek de ploeg plotseling veel aan vaart te hebben gewonnen.

Na een korte periode van Nederlandse aanvallen scoorde Metin Oktay uit een pass van rechtsbinnen Lefter in de tiende minuut de gelijkmaker (1-1).

Precies een minuut later glipte de invaller-linksbinnen Bartu Can langs de uitstekend spelende Wiersma en gaf de uitstekend op Metin Oktay scoren (1-2).

Bijna werd het enkele minuten later 1-3, toen Bartu Can doorbrak en een zachte schuiver lanceerde. De bal kwam echter tegen de paal terecht.

Nederland probeerde nu alles om tenminste een gelijk spel te bevechten, maar noch Van der Kuil, noch Klaassens, noch Lenstra hadden succes. Steeds weer greep de Turkse achterhoede op tijd in. Het bleef 1-2.

Nabeschouwing

Het mooie weer heeft het Nederlands elftal niet kunnen inspireren zich behoorlijk in te spannen. Het was van Nederlandse zijde een lusteloos gespeelde wedstrijd en het bleek dat de Oranje ploeg een volkomen „Off Day" had. Na de goede resultaten tegen België en Curaçao, dus een verdiende nederlaag. Een reactie op de reeks overwinningen? Of werden de gevolgen van een zwaar seizoen merkbaar? Dit laatste zal ongetwijfeld het dichtste bij de waarheid zijn. Er wordt kennelijk teveel van de topspelers gevergd. Er waren uiteraard ook andere factoren. De Turkse ploeg — een formatie met een moderne spelopvatting — speelde vaak verrassend goed. En de tactische opzet van Elek Schwartz (bondscoach), gebaseerd op de rijke talenten van Wilkes en Lenstra, mislukte ditmaal. De binnenspelers inspireerden hun medespelers niet en de voorhoede bleef dan ook onder het normale niveau. De Turkse achterhoede met de doelman Turkay Seren aan het hoofd heeft het niet opmerkelijk moeilijk gehad. Middenvoor Schuurman (de enige debutant in de ploeg) begon goed, maar stelde in de tweede helft teleur. Met Moulijn was het juist omgekeerd. Hij zorgde in de laatste fase van de strijd voor enkele gevaarlijke aanvallen. De Nederlandse achterhoede bleek voor haar taak berekend, maar was door gebrek aan startsnelheid vaak in het nadeel tegen de snelle Turkse middenvoor Metin Oktay die dan ook twee maal kon scoren.

In de wedstrijd Ajax — B.V.V., die met 3—1 door Ajax werd gewonnen, permitteerde Bleyenberg (Ajax) zich regelmatig allerlei jongleerkunsten. De B.V.V.-back Kerssens kwam de kunststukjes van Bleyenberg eens van dichtbij bekijken.

De Schaak-tweekamp

Moskou. — Smyslov won de 22e partij van de tweekamp tegen Botwinnik. De stand is nu 12-10 in het voordeel van Botwinnik.

„BOLTON WANDERERS" verslaat „MANCHESTER UNITED" in Cupfinale

Londen. — Voor 100.000 toeschouwers heeft Bolton Wanderers zaterdag in het Wembley Stadium door doelpunten van de middenvoor Nat Lofthouse met 2-0 de Cupfinale tegen Manchester United gewonnen. De ruststand was 1-0.

De overwinning was een grote triomf voor de 32-jarige beweeglijke Lofthouse, die weinig of geen hinder bleek te hebben van de stalen pen, die sedert een ernstige blessure in zijn linkerschouder zit.

Alhoewel dit niets afdoet aan de prestatie van Bolton heerste na afloop toch vrij algemeen de gedachte dat Manchester United met het elftal van voor de vliegramp vrijwel zeker cupwinnaar zou zijn geworden.

In de derde minuut viel bij verrassing het eerste doelpunt. Een hoekschop werd door doelman Gregg onvoldoende verwerkt en Lofthouse had toen de bal maar voor het inschieten. Vanaf dat moment nam Bolton het heft in handen. Lofthouse en de rechtsbuiten Birch waren zeer actief en Gregg kreeg volop gelegenheid zijn talenten te tonen.

Tien minuten na rust was het 2-0, wederom door toedoen van Lofthouse die Gregg met bal en al achter de doellijn werkte, nadat Gregg een schot van Stevens had gestopt. De scheidsrechter kende het doelpunt toe, omdat Gregg op het moment van de charge met beide benen op de grond stond. Gregg bleef enkele minuten buiten westen maar kon toen weer meespelen.

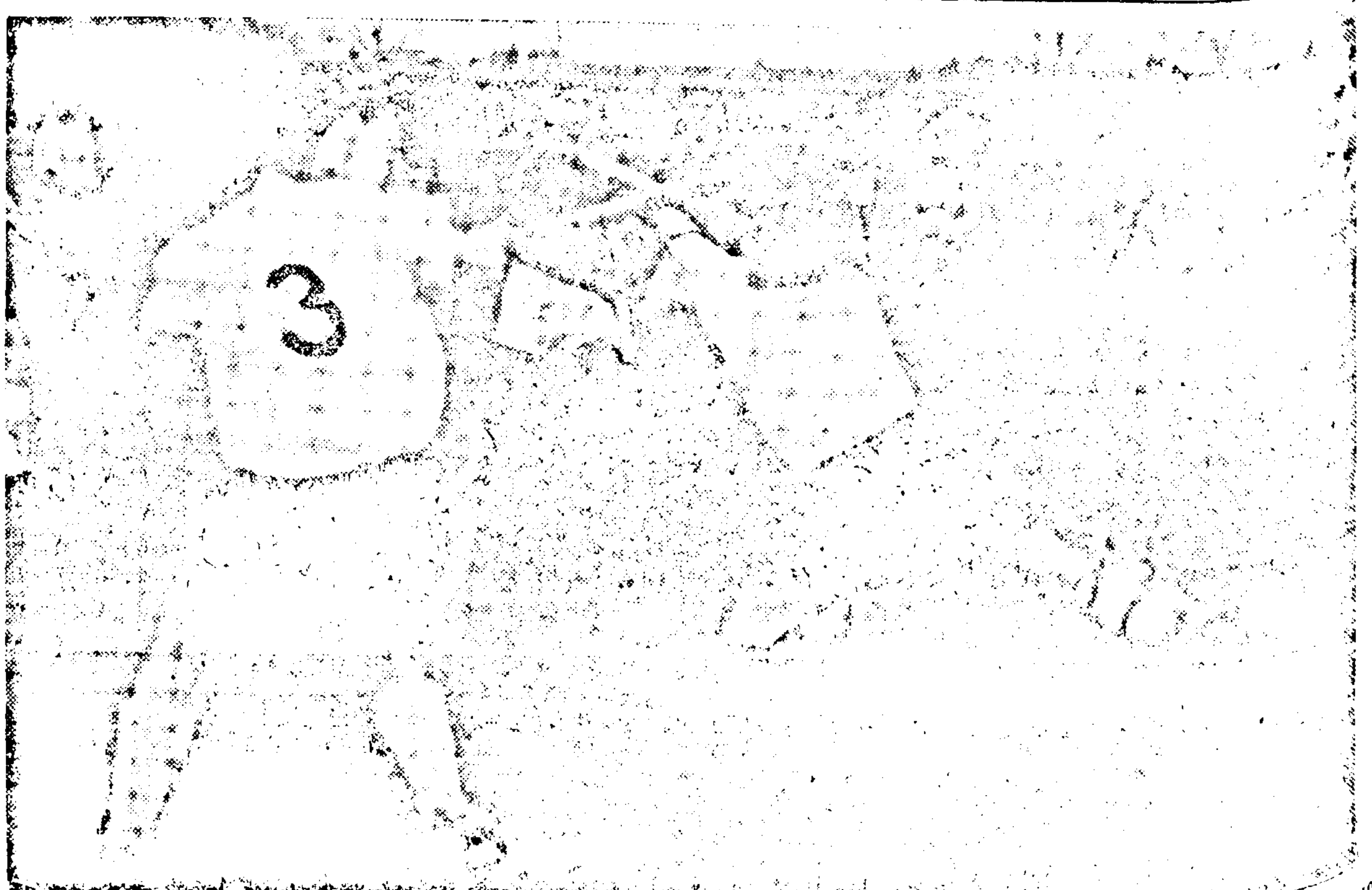
Een minuut voor deze tweede treffer van Lofthouse was het doel van Bolton aan een groot gevaar ontsnapt.

Linksbuiten Webster schoot hard langs de uitvallende doelman maar de bal sprong van de paal verder het veld weer in. Een centimeter naar links en de wedstrijd had misschien een heel ander slot gekregen als de verzuchting van vele toeschouwers, toen voor de laatste maal werd gefloten.

A-griep trad reeds in 1889 op

Atlantic City. — Op een medisch Congres te Atlantic City heeft Dr. Fred Davenport van de universiteit van Michigan verklaard dat de Aziatische griep, in tegenstelling tot de eerste hypothesen, niet in 1957 maar in 1889 voor het eerst is opgetreden. Onderzoekingen in Nederland en de V.S. hadden aangetoond, dat de talrijke bejaarden in hun bloed afweerstoffen tegen de A-griep hadden. Hieruit kon men concluderen dat zij de ziekte al eens hadden gehad, waarschijnlijk tijdens de griepepidemie van 1889.

Volgens Dr. Davenport zal de mensheid nog wel tien tot vijftien jaar met het virus van A-griep leven. Hij voegde hieraan toe, dat hij bezig was met proeven met een Vaccin tegen verschillende soorten griep.



Hockey-interland Nederland — West-Duitsland 2—1. Kort na de rust gaf Han Drijver uit een strafcorner een hard schot op het doel, dat de Duitse keeper het nakijken had en de linksback hoofd voorwaarts heldhalve tussen de schouders trok.

Hond redt kat van verdrinkingsdood

Metz. — Een voor de mens beschamend lesje in altruïsme gaf de hond van een inwoner van Diesen — in het Franse Moezeldistrikt. Deze inwoner merkte namelijk, dat zijn kat een nest met konijnen had uitgemoord. Hij was hierover zo verontwaardigd, dat hij de kat in een zak naaide en in een diepe poel wierp. Een half uur later werd zijn keukendeur open geduwd en tot zijn grote verbazing stapte zijn hond, met de druipende, maar levende kat in zijn bek naar binnen. De hond, die kennelijk de redding van zijn aartsvijand nog niet voldoende had gevonden, had tevens de zak aan stukken gebeten. Beschaamd boog de eigenaar van het tweetal het hoofd en verleende de kat gratie.

Dr. FELLER krijgt Einstein-medaille

New York. — Dr. Edward Teller die vaak „de vader van de waterstofbom" wordt genoemd, krijgt dit jaar de Albert Einsteinmedaille wegens „zijn grote bijdrage tot de kennis op het gebied van de natuurwetenschappen". Hij is hoogleraar in de natuurkunde aan de universiteit van Californië. De laatste tijd wijdt hij zich aan het onderzoek naar het vreedzaam gebruik van kernsplitsing.

BING CROSBY gaat zich terugtrekken

New York. — De bekende Amerikaanse zanger van lichte muziek Bing Crosby, die thans 54 jaar is, heeft medegedeeld, dat hij zich uit de amusementswereld terugtrekt. Alleen als er zich iets groots zou voordoen, zou hij weer terugkeren, maar het zag er thans niet naar uit, dat dit zo zou zijn.

Bing Crosby verklaarde dit in een vraaggesprek met het tijdschrift „Look".

Hij is thans getrouwd met de actrice Kathryn Grant, zijn tweede vrouw. Hij heeft vier zoons uit zijn eerste huwelijk met de overleden zangeres Dixie Lee.

Cholera-epidemie nog niet op hoogtepunt

Calcutta. — In de afgelopen week zijn 310 personen aan de Cholera bezweken op een totaal van 648 gevallen. De week daarvoor stierven 248 mensen van de 702 geregistreerde gevallen.

De epidemie, die in het begin van dit jaar op Malakka uitbrak, schijnt haar hoogtepunt nog niet te hebben bereikt.